

SHENJTI UNGJILL MBAS GJIONNIT

KAPTINA I.

¹ Çë përpara herës' ishte Fjala, edhe Fjala ishte me Perëndinë, edhe Fjala ishte Perëndi.

² Këjo ishte çë përpara herësë me Perëndinë.

³ Të gjitha u banë prei asai; edhe pa atë nuk' u ba as ndonji *gja* prei asosh qi u banë.

⁴ Nd'atë ishte jetë; edhe jeta ishte drita e nierëzëvet.

⁵ Edhe drita ndrit nd'errësinët; edhe errësina nuk' e muer vesht.

⁶ Qe *nji* nieri dërguem prei Perëndiet, i cilli e *kishte* emninë Gjionn.

⁷ Kyi erdhi për deshmi, qi të deshmojë për Dritënë, qi të besojnë të gjithë prei anës' ati.

⁸ Ai nuk' ishte Drita, por qi të deshmojë për Dritënë.

⁹ Ishte Drita e vërtetë, qi ndrit çdo nieri qi vien ndë botët.

¹⁰ Ishte ndë botët, edhe bota u ba prei anës' asai; por bota nuk' e ngjofti.

¹¹ Erdhi mbë të veta, edhe të vetëtë nuk' e pritnë.

¹² Edhe sa e pritnë, u dha pushtet me u bamë bij Perëndie, atyneve qi besojnë mb'emënit t'ati;

¹³ ata nukë lenë prei gjaqesh, as prei dashunim burri, por prei Perëndiet.

¹⁴ Edhe Fjala u ba mish, edhe ndejti ndër ne (edhe pam laftin' e ati, porsì laft vetëm- lemi prei Atit), plot me hir e me vërtetëni.

¹⁵ Gjionni deshmoi për ate, edhe bërtiti, tue thanë: Kyi ishte ai qi thashë - Ai qi vien mbas mejet, ashtë ma i math se unë, sepse ishte përpara mejet.

¹⁶ Edhe prei të mbushunit ati na të gjithë muerëm hir ndë vend hiri.

¹⁷ Sepse ligja u dha prei anësë Moiseut, *por* hiri edhe vërtetënia u ba prei anësë Iesu Krishtit.

¹⁸ Askushi s'e ka pamë kurrë Perëndinë; veç Vetëm-lemi Bir, qi ashtë ndë gji të Atit, ai e diftoi.

¹⁹ Edhe këjo ashtë deshmia e Gjionnit, kur dërguenë ludeitë prei Ierusalemi priftëna edhe Levita, për me e pyetunë: Cilli je ti?

²⁰ Edhe rrëfeu, edhe nukë mohoi; por rrëfeu, se: Unë nukë jam Krishti.

²¹ Edhe e pyetnë: Qish pra, Elia je ti? Edhe tha: Nukë jam. Profeti je ti? Edhe u përgjeq: Jo.

²² I thanë pra: Cilli je? Qi t'u përgjegjemi atyneve qi na kanë dërguem. Qish thue për vetëhenë tande?

²³ Tha: Unë *jam* "Zani ati qi bërtet ndë shkretinë, Dreitoni udhën' e Zotit", sikurse tha profeti Isaia.

²⁴ Edhe ata qi qenë dërguem ishinë prei Fariseish.

²⁵ Edhe e pyetnë, e i thanë: Përse pagëzon pra, kur nukë je ti Krishti, as Elia, as profeti?

²⁶ Gjionni u përgjeq atyne, tue thanë: Unë pagëzoi me ujë, por ndërmiet jush rri ai, qi ju nuk' e dini.

²⁷ Kyi ashtë ai qi vien mbas mejet, i cilli ashtë ma i math se unë; ati unë s'jam i zoti me i sgjidhunë rrypin' e shollësë.

²⁸ Këto u banë ndë Bethabara, përtej Iordanit, atie ku ishte Gjionni tue pagëzuem.

²⁹ Ndë nesëret Gjionni shef Iesunë tue ardhunë tek ai, edhe thotë: Qe Qengji i Perëndisë, qi ngre fajin' e botësë.

³⁰ Kyi asht' ai qi unë thashë për ate, se: Mbas mejet vien *nji* nieri, i cilli asht' ma i math se unë, sepse ishte përpara mejet.

³¹ Edhe unë nuk' e ngjofta, por qi të diftohetë ndë Israel, përandai erdha unë me pagëzuem me ujë.

³² Edhe Gjionni deshmoi, tue thanë, se: Pashë Shpirtinë *Shenjt* tue sdrypunë prei qielli porsi pullump, edhe ndeiti mbi ate.

³³ Edhe unë nuk' e ngjofta, por ai qi më dërgoi me pagëzuem me ujë, ai më tha: Përmbi cillinë të shofish Shpirtinë *Shenjt* tue sdrypun' e tue ndenjunë mbi ate, Kyi asht' ai qi pagëzon me Shpirtinë Shenjt.

³⁴ Edhe un' e pashë, edhe deshmovva, se kyi asht' i Bir' i Perëndisë.

³⁵ Ndë nesëret prap Gjionni ishte tue ndenjunë, edhe dy prei dishepujsh ati.

³⁶ Edhe kur shtiu syt' e pa lesunë tue ecunë, thotë: Qe Qengji i Perëndisë!

³⁷ Edhe *ata* dy dishepujtë ndëgjuenë' ate tue folunë, edhe votnë mbrapa lesuit.

³⁸ Edhe lesui kur u këthye, edhe pa ata tue votunë mbrapa lesuit. Edhe lesui kur u këthye, edhe pa ata tue votunë mbrapa ati, u tha atyne: Qish kërkoni? Edhe ata i thanë: Rabbi (qi ajo, këthyem, do me thanë Mieshtër), ku e ke të ndenjunitë?

³⁹ U thot' atyne: Ejani edhe shifni. Erthnë edhe panë ku e kishte të ndenjunitë, edhe mbetnë për-an' ati ate ditë, sepse ora ishte afër dhetë.

⁴⁰ Ishte Andreu i vëllai Simon Pietrit, *nji* prei asi të dysh qi ndëgjuenë prei Gjionnit *për ate*, edhe votnë mbrapa ati.

⁴¹ Kyi ma përpara gjen të vëllan' e vet Simonin', edhe i thotë: Gjetëm Messinë, qi ajo këthyem, do me thanë Krishti.

⁴² Edhe e pru te lesui. Edhe lesui shtiu sytë mb'ate, edhe tha: Ti je Simoni i bir' i Ionait; ti do të quhesh Kefa, qi ajo këthyem do me thanë, Pietër [gur].

⁴³ Ndë nesëret lesui deshi me dalunë ndë Galile, edhe gjen Filippin', e i thotë: Merrmë mbrapa.

⁴⁴ Edhe Filippi ishte kah Bethsaida, prei qytetit Andreut edhe Pietrit.

⁴⁵ Filippi gjen Nathanaelin', edhe i thotë: Kemi gjetun' ate qi shkroi Moiseu ndë ligjët, edhe profetënitë, lesunë të birin' e Iosefit, *qi ashtë* prei Nazaretit.

⁴⁶ Edhe Nathanaeli i tha: A mundetë me dalunë ndonji gja e mirë prei Nazaretit? Filippi i thotë: Eja edhe shif.

⁴⁷ Lesui pa Nathanaelinë tue ardhunë tek ai, edhe thotë për ate: Shif Israelit me të vërtet, qi s'ashtë gënjeshtë nd'ate!

⁴⁸ Nathanaeli i thotë: Ku më ngjef? lesui u përgjeq e i tha: Para se të thërresi Filippi, kur ishie ndënë drut të fikut, të pashë.

⁴⁹ Nathanaeli u përgjeq e i tha: Rabbi, Ti je i bir' i Perëndisë; ti je mbëreti Israelit.

⁵⁰ lesui u përgjeq e i tha: Sepse të thashë - Të pashë ndënë drut të fikut, - beson? Ke me pamë ma të mëdha se këto.

⁵¹ Mbasandai i thotë: Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve - Çë tashti e mbaskandai keni me pamë qiellinë hapët, edhe engjujt' e Perëndisë tue hypun' e tue sdrypunë mbi të birin' e nieriu.

KAPTINA II.

¹ Edhe të tretënë ditë u ba darsmë ndë Kana të Galilesë; edhe e ama e lesuit ishte atie.

² Edhe u thërrit ndë darsmë edhe lesui edhe dishepujt' e ati.

³ Edhe si mëngoi vena, e ama e lesuit i thotë: Nukë kanë venë.

⁴ lesui i thot' asai: Qish ke ti me mue, o grue? Edhe s'ka ardhun' ora eme.

⁵ E ama e ati u thotë shërbëtorëvet: Bani qish t'u thotë juve.

⁶ Edhe atie ishinë gjashtë shtamba të gurta vumë për pastrim mbas mëndyrësë ludevet, qi nxijshinë ka dy, a tri matie.

⁷ Iesui u thot' atyne: Mbushni shtambatë me ujë. Edhe *ata* i mbushnë përbuzë.

⁸ Mbasandai u thot' atyne: Nxirni tashti, edhe bini të parit mësallësë. Edhe *ata* i prunë.

⁹ Edhe i pari mësallësë kur e kërkoi ujëtë qi ishte këthyem venë, edhe nukë dinte kah ashtë (por shërbëtorëtë qi kishin nxierrë *ujët'* e dijsinë,) i pari mësallësë thërret dhandrinë,

¹⁰ edhe i thotë: Çdo nieri ma përpara nxier venën' e mirë; edhe si të dehenë, atëherë *nxier* të qeqenë, *por* ti ke rueitunë venën' e mirë qysh tashti.

¹¹ Këtë të filluemit' e mërekulliavet Iesui e bani ndë Kana të Galilesë, edhe diftoi laftin' e vet; edhe dishepujt' e ati i besuenë.

¹² Mbasandai sdrypi ndë Kapernaum, ai edhe e ama e ati edhe të vëllazënit' e ati, edhe dishepujt' e ati; edhe mbetnë atie pak ditt.

¹³ Edhe pashka e ludevet ishte ngjat; edhe Iesui hypi ndë Ierusalem.

¹⁴ Edhe gjeti ndë tempull *ata* qi shitshinë qe e dhen e pullumba, edhe truvezarëtë tue ndenjünë.

¹⁵ Edhe *ai* bani nji frushkullë prei litarësh, edhe i nxuer të gjithë prei tempullit, edhe dhent' edhe qetë; edhe derdhi astrat' e truvezarëvet, edhe përbysyi truvezatë.

¹⁶ Edhe u tha atyneve qi shitshinë pullumbatë: Ngreni këto këndy; mos bani shtëpin' e t'im et shtëpi tregjetie.

¹⁷ Atëherë u ra ndë mend dishepujvet ati se ashtë shkruem: "Zelli për shtëpinë tande më hangër".

¹⁸ Iudeitë pra u përgjeqnë e i thanë: Ç'shenjë na difton, qi ban këto?

¹⁹ Iesui u përgjeq e u tha atyne: Prishni këtë tempull, edhe për tri ditt do ta ngre.

²⁰ Edhe Iudeitë thanë: Kyi tempull ashtë ndërtuem për katër-dhet' e gjashtë viet, e ti do ta ngresh për tri ditt?

²¹ Por ai thoshte për tempullin' e trupit vet.

²² Kur u ngjall pra prei së vdekunish, u ra ndër mend dishepujvet ati, se për këtë u thoshte atyne; edhe i besuenë shkronjës', edhe *asai* fjalësë qi tha Iesui.

²³ Edhe kur qe ndë Ierusalem për festën' e pashkësë, shumë *vetë* besuenë mb'emënë t'ati, tue vum' ore mërekulliat' e ati qi bante.

²⁴ Por ai Iesui nuk' u zinte besë atyne, sepse i ngjifte të gjithë; edhe sepse s'kishte nevojë për me deshmuem kushi për nierenë, sepse ai e merrte vesht qish ishte pëmbrenda nieriut.

KAPTINA III.

¹ Edhe ishte *nji* nieri prei Fariseish, qi e kishte emninë Nikodem, i pari Iudevet.

² Kyi erdhi natënë te Iesui, edhe i tha: Rabbi, e dimë se ke ardhunë prei Perëndiet Mieshtë, sepse askushi s'mundetë me bamë këto shenje qi ban ti, ndë mos qoftë Perëndia bashkë me ate.

³ Iesui u përgjeq e i tha: Me të vërtet, me të vërtet po të thom - Ndë mos leftë kush prei së naltit, s'mundetë me pamë mbëretënin' e Perëndisë.

⁴ Nikodemi i thotë: Si mundetë nieriu me lemë, tue qenunë plak? Mos mundetë me hymë për së dyti ndë barkut s'amësë vet, e me lemë?

⁵ Iesui u përgjeq: Me të vërtet, me të vërtet po të thom - Ndë mos leftë kushi prei ujit e *prei* Shpirtit *Shenjt*, s'mundetë me hymë ndë mbëretënit të Perëndisë.

⁶ Qish ka lemë prei mishit, ashtë mish; qish *ka* lemë prei Shpirtit, ashtë shpirt.

⁷ Mos u mërekullo sepse të thashë, *se* - Duhetë të leni prei së naltit.

⁸ Era fryn ku do, edhe i ndëgjon zaninë, por s'di prei kah vien, e ku vete; kështu asht' edhe gjithë-kush ka lemë prei Shpirtit.

⁹ Nikodemi u përgjeq e i tha: Si mundenë me u bamë këto?

¹⁰ Iesui u përgjeq e i tha: Ti je mieshtri Israelit, edhe nukë di këto?

¹¹ - Me të vërtet, me të vërtet po të thom, se ate qi dimë flasimë, edhe për ate qi pam deshmoimë; por nukë pritni deshminë t'onë.

¹² Ndë u thashë juve punët' e dheut, edhe nukë besoni, si keni me besuem, ndë u thansha juve punët' e qiellit?

¹³ Edhe askushi s'ka hypunë ndë qiell, veç ai ka sdrypunë prei qiellit, i bir i nieriu qi ashtë ndë qiell.

¹⁴ Edhe sikurse Moiseu ngriti nalt gjarpëninë ndë shkretinët, kështu duhetë me u ngritunë nalt edhe i bir' i nieriu,

¹⁵ për mos me u vdierrë gjithë-kush t'i besojë, por të ketë jetë të pa-sosëme.

¹⁶ Sepse Perëndia kaqi e desh i botënë, sa dha Birin' e vet, vetëm-leminë, për mos me u vdierrë gjithë-kush t'i besojë, por të ketë jetë të pasosëme.

¹⁷ Sepse Perëndia nukë dërgoi Birin' e vet te bota me gjukuem botënë, por me u shpëtuem bota prei anës' ati.

¹⁸ Ai qi i beson nukë gjukohetë, por ai qi nukë beson, tashti ashtë gjukuem, sepse nukë besoi mb'emënë të vetëm-lemit Birit Perëndisë.

¹⁹ Edhe ky ashtë gjyqi, se drita erdhi ndë botët, edhe nierëzitet deshnë ma tepër errësinënë, se dritënë; sepse vepërat' e atyneve ishinë të këqia.

²⁰ Sepse gjithë-kush qi punon vepëra të këqia, ka mëni dritënë, edhe nukë vien te drita, qi të mos sbulohejë vepërat' e ati.

²¹ Por ai qi ban të vërtetënë vien te drita, qi të diftohejë vepërat' e ati, se janë punuem mbas Perëndisë.

²² Mbasandai erdhi Iesui edhe dishepujt' e ati ndë dhe të ludesë; edhe shkante kohën' atie bashkë me ata, edhe pagëzonte.

²³ Ishte edhe Gjionni tue pagëzuem ndë Aion, ngjat Salimit, sepse atie ishinë shumë ujëna, edhe vijshin' e pagëzoheshinë.

²⁴ Sepse Gjionni edhe s'ishte zanë ndë burk.

²⁵ U ba pra kërkim për pastrim prei dishepujvet Gjionnit me *disa* lude.

²⁶ Edhe erthnë te Gjionni e i thanë: Rabbi, ai qi ishte bashkë me tyi përtej lordanit, për të cillinë ti deshmive, shif ky i te po pagëzon, edhe të gjithë vinë tek ai.

²⁷ Gjionni u përgjeq e tha: Nieriu nukë mundetë me marrë as gja, ndë mos iu pastë dhanë prei qiellit.

²⁸ Ju vetë deshmoni për mue, se thashë: Unë nukë jam Krishti, por se jam dërguem përpara ati.

²⁹ Ai qi ka nusen' ashtë dhandërr; edhe miku i dhandrrit qi rri edhe ndëgjon ate, gëzohetë me gëzim për zanin' e dhandrrit; kyi gëzimi em pra u mbush.

³⁰ Ai duhetë me u rritun', e unë me u vogëluem.

³¹ Ai qi vien prei së naltit, ashtë sipër të gjithëve; ai qi ashtë prei dheut, ashtë prei dheut, edhe flet prei dheut; ai qi vien prei qiellit, ashtë sipër të gjithëve.

³² Edhe ate qi pa edhe ndëgjoji, deshmon për këte; por askushi nukë pret deshmin' e ati.

³³ Ai qi pret deshmin' e ati, ka vumë bulë se Perëndia ashtë i vërtetë.

³⁴ Sepse ai qi ashtë dërguem prei Perëndisë flet fjalët e Perëndisë; sepse Perëndia nuk' i ep Shpirtinë *Shenjt* me matës.

³⁵ Ati do Birin', edhe ia ka dhanë n'dorë të gjitha.

³⁶ Ai qi i beson të Birit, ka jetë të pasosëme, por ai qi nuk' i ul kryetë të Birit, s'ka me pamë jetë, por zemërimi i Perëndisë mbet mbi ate.

KAPTINA IV.

¹ Zoti pra si e muer vesht se Fariseitë ndëgjuenë, se Iesui ban edhe pagëzon ma tepërë

dishepuj se Gjionni,

² (ndonëse Iesui vetë nukë pagëzonte, por dishepujt' e ati),

³ la ludenë, edhe vote prap ndë Galile.

⁴ Edhe duhei me shkuem ndëpër Samarinë.

⁵ Vien pra ndë *nji* qytet të Samarisë qi thohetë Sihar, afër' asai arësë qi ia dha lakobit Iosefit të birit vet.

⁶ Edhe atie ishte pusi i lakobit. Iesui pra mbassi ishte lodhunë prei udhësë, kështu ndejti mbi pust; *edhe* ora ishte afër gjashtë.

⁷ Vien *nji* grue kah Samaria me nxierrë ujë. Iesui i thot' asai: Më nep me pimë.

⁸ (Sepse dishepujt' e ati kishinë votunë ndë qytet, për me blemë ushqime).

⁹ Grueja Samaritaneja i thotë pra: Qysh ti, tue qenunë lude, lypën me pimë prei mejet qi jam *nji* grue Samaritane. - Sepse ludeitë s'apin' e s'marrinë me Samaritanët.

¹⁰ Iesui u përgjeq e i tha asai: Ndë qoftë se dije dhunëtini' e Perëndisë, edhe cilli asht' ai qi të thotë - Më nep me pimë, - ti kishie me lypunë prei ati, edhe kishte me të dhan' ujë të gjallë.

¹¹ Grueja i thotë: Zot, as kovë s'ke, edhe pusi asht' i thellë; prei kah e ke *ti* pra ujët e gjallë?

¹² Mos je ti ma i math se ati ynë lakobi, i cilli na ka dhanë këte pus, edhe ai vetë pinte prei këti, edhe të bijt' e ati, edhe bagëtit' e ati?

¹³ Iesui u përgjeq e i tha asai: Gjithë-kush pi prei këti ujit, ka me i ardhun' et prap,

¹⁴ por ai qi pi prei ujit qi kam me i dhan' unë, s'ka me i ardhun' et për gjithë jetënë, por ai ujë qi kam me i dhan' unë, ka me iu bamë krue qi rrieth ndë jetë të pasosëme.

¹⁵ Grueja i thotë: Zot, më nep këte ujë, qi të mos më vijë et, as të mos vij këtu me nxierrë ujë.

¹⁶ Iesui i thot' asai: Shko, e thirr burrinë tand, edhe eja këtu.

¹⁷ Grueja u përgjeq e tha: Nukë kam burr. Iesui i thot' asai: Mirë the, se - Nukë kam burr,

¹⁸ - sepse pate pesë burra; edhe ate qi ke tashti, nuk' asht' burri yt; këte e fole me të vërtet.

¹⁹ Grueja i thotë: Zot, po shof se ti je profet.

²⁰ Atënitë t'anë adhuruenë mbë këte mal; e ju thoni se vendi, qi duhetë me adhuruem, ashtë ndë Ierusalem.

²¹ Iesui i thot' asai: Grue, besomë, se vien ora qi s'keni me adhuruem Atin' as mbë këte mal, as ndë Ierusalem.

²² Ju adhuroni ate qi nukë dini; na adhurojm' ate qi dimë, se shpëtimi ashtë prei ludevët.

²³ Por vien ora, edhe tashti ashtë, kur adhurëtorët' e vërtetë kanë me adhuruem Atinë me frymë e me vërtetëni, sepse edhe Ati kësish kërkon me e adhuruem.

²⁴ Perëndia *ashtë* frymë, edhe ata qi e adhurojnë, duhetë me e adhuruem me frymë e me vërtetëni.

²⁵ Grueja i thotë: E dij se vien Messia, qi thohetë Krisht; ai kur të vijë, ka me na dhanë za për të gjitha.

²⁶ Iesui i thot' asai: Unë jam ai qi të flas.

²⁷ Edhe mbi këto *fjalë* erthnë dishepujt' e ati, edhe u mërekulluenë, se po fliste me grue, por askushi s'tha: Qish kërkon? A qish flet me ate?

²⁸ Grueja pra la shtambën' e vet, edhe vote ndë qytet, edhe u thotë nierëzevet:

²⁹ Ejani, e shifni *nji* nieri, qi më tha gjithë sa kam bamë; mos ashtë kyi Krishti?

³⁰ Duellnë pra prei qytetit, edhe erthnë tek ai.

³¹ Edhe ndërmiet *këtyne fjalëve* dishepujt' i luteshinë, tue thanë: Rabbi, ha.

³² Por ai u tha atyne: Unë kam të ha nji të ngranë, qi ju nuk' e dini,

³³ Disheputjtë pra i thoshinë njiani tietrit: Mos i pruni kushi me ngranë?

³⁴ Iesui u thot' atyne: Të ngranëtë t'em ashtë me bamë dashunimin' e ati qi më ka dërguem, edhe me mbaruem punët' e ati.

³⁵ Nukë thoni ju, se jan' edhe katër muej, edhe vien të korrëtë? Qe te po u thom juve: Ngreni përpjetë sytë tuei, edhe shifni aratë, se janë të bardha për me u korrë tashti.

³⁶ Edhe ai qi korr merr pagë, edhe mbëleth pemë për jetën' e pasosëme, qi të gëzohetë bashkë edhe ai qi mbiell, edhe ai qi korr.

³⁷ Sepse për këtë fjalë del e vërtetë, se tietër asht' ai qi mbiell, edhe tietër *asht* ai qi korr.

³⁸ Un' u dërgova juve me korrë atë qi s'jeni munduem; të tierë u munduenë, edhe ju hytë ndë mundiet t'atynëve.

³⁹ Edhe prei ati qyteti shumë vetë kah Samaritanët' i besuenë për fjalën' e gruesë qi deshmoi, se: Më tha gjithë sa kam bamë.

⁴⁰ Samaritanëtë pra si erthnë tek ai, i luteshinë me mbetunë për-an' atynëve; edhe mbeti atie dy ditt.

⁴¹ Edhe shumë ma tepërë besuenë për fjalën' e ati,

⁴² edhe i thoshinë gruesë, se: Nukë besojmë ma për fjalënë tande, sepse na e ndëgjuem, edhe e ngjofëm se kyi ashtë për të vërtet Krishti, Shëlbuesi i botësë.

⁴³ Edhe mbas dy ditsh duel prei andej, edhe vote ndë Galile.

⁴⁴ Sepse ai Iesui deshmoi, se as ndonji profet s'ka nder ndë dhe të vet.

⁴⁵ Kur erdhi pra ndë Galile, Galileanët' e pritnë, mbassi kishinë pamë gjithë sa bani ndë Ierusalem për *ditë* feste, sepse edhe ata kishin' ardhunë për *ditë* feste.

⁴⁶ Iesui pra erdhi prap ndë Kana të Galilesë, atie ku bani ujëtë venë. Edhe ishte nji nieri mbëretënie qi kishte sëmuni të birinë ndë Kapernaum.

⁴⁷ Kyi kur ndëgjoji se Iesui erdhi prei Iudesë ndë Galile, vote tek ai, edhe i lutei me srypun' e me shëndoshunë të birin' e ati, sepse kishte për me vdekunë.

⁴⁸ Iesui pra i *tha*: Ndë mos pafshi shenje e mërekullia, s'keni me besuem.

⁴⁹ Nieriu i mbëretënisë i thotë: Zot, sdryp para se të vdesi çuni em

⁵⁰ Iesui i thotë: Shko, se yt bir rron. Edhe nieriu i besoi fjalësë qi i tha Iesui, edhe iku.

⁵¹ Edhe ai kur po sdrypte tashti, shërbëtorët' e ati hasnë me ate, edhe i dhanë za, tue thanë, se: Diali yt rron.

⁵² I pyeti pra me marrë vesht mbë ç'orë u ba ma mirë. Edhe i thanë, se die mbë shtatë orë e lan' ethetë.

⁵³ I ati pra e muer vesht, se mb'ate orë qi i tha Iesui, se: Yt bir rron, - edhe besoi ai, edhe gjithë shtëpia e ati.

⁵⁴ Këtë mërekulli të dytë bani për-së-ri Iesui, si erdhi prei Iudesë ndë Galile.

KAPTINA V.

¹ Mbas këtyneve ishte festa e Iudevet; edhe Iesui hypi ndë Ierusalem.

² Edhe ndë Ierusalem, ngjat *derësë* dhenvet, ashtë *nji* banjë qi quhetë Hebraisht Bethesda, e cilla ka pesë kamare.

³ Ndër këto dirgjei shumë shumicë të sëmunesh, të verbëtish, çalash, të thatësh, qi pritshinë me lueitun' ujëtë.

⁴ Sepse kohë mbë kohë sdrypte engjulli ndë banjët, edhe përzinte ujëtë; cilli të hynte pra ma përpara, mbas të përziemit ujit, bahei i shëndoshë prei çdo farë sëmunde qi hiqte.

⁵ Edhe atie ishte nji nieri, qi ishte i sëmuni tri-dhet' e tetë viet.

⁶ Iesui kur pa këte se po dirgjei, edhe muer vesht se kishte shumë mot tashti, i thotë: Do me u bam' i shëndoshë?

⁷ I sëmuni i u përgjeq: Zot, s'kam nieri qi të më vejë ndë banjët, kur të përzihet' ujëtë, sepse kur vij unë, sdryp përparë mejet tietër.

⁸ Iesui i thotë: Çohu, ngre shtratinë tand, edhe ec.

⁹ Edhe përnjherë nieriu u ba i shëndoshë, edhe ngriti shtratin' e vet, edhe ecëte. Edhe ate ditë ishte e shëtunë.

¹⁰ Iudeitë pra i thoshin' ati qi ishte shëndoshunë: Asht' e shëtunë; nuk' asht' e udhësë të ngresh shtratinë.

¹¹ Ai u përgjeq atyne: Ai qi më shëndoshi më tha - Ngre shtratinë tand, edhe ec.

¹² E pyetnë pra: Cilli asht' ai nieri qi të tha - Ngre shtratinë tand, edhe ec?

¹³ Por ai qi u shëndosh nukë dinte cilli ashtë, sepse Iesui u shtëmang, prei gjindëjesë qi ishte nd'ate vend.

¹⁴ Mbasandai Iesui gjen ate ndë tempull, edhe i tha: Qe tek u banë i shëndoshë; mos ban faj ma, qi të mos të bahetë ndonji gja ma e keqe.

¹⁵ Nieriu pra vote, edhe u dha za ludevët, se ai qi e bani të shëndoshë ashtë Iesui.

¹⁶ Edhe përandai ludeitë ndiqshinë Iesunë, edhe kërkoshinë me e vramë, sepse bante këto për të shëtunë.

¹⁷ Por Iesui u përgjeq atyne: Em atë punon qysh tashti, edhe unë punoj.

¹⁸ Përandai ludeitë ma tepërë kërkoshinë me e vramë, sepse jo veç të shëtunënë prishte, por edhe thoshte se Perëndia asht' at' i vet, bante vetëvetëhenë si nji-nji me Perëndinë.

¹⁹ Iesui pra u përgjeq e u tha atyne: Me të vërtet, me të vërtet po u thom juve - Biri s'mundetë me bamë asgja prei vetiut, ndë mos paf' Atinë tue bamë ndonji gja, sepse ato qi ban ai, edhe Biri ban këto kështu.

²⁰ Sepse Ati do Birinë, edhe i difton gjith' ato qi ban ai; edhe ka me i diftuem ma të mëdha punë se këto, qi të mërekulloheni ju.

²¹ Sepse sikurse Ati ngjall të vdekunitë, edhe ep jetë; kështu edhe Biri u ep jetë atyneve qi do.

²² Sepse Ati nukë gjukon askënd, por gjithë gjyqin' ia dha Birit,

²³ qi të gjithë të nderojnë Birinë, sikurse nderojn' Atinë. Ai qi nukë nderon Birinë, nuk nderon Atinë qi e ka dërguem.

²⁴ Me të vërtet, me të vërtet po u thom juve, se ai qi ndëgjon fjalënë t'eme, edhe i beson ati qi më ka dërguem, ka jetë të pasosëme, edhe nukë vien mbë gjyq, por shkon prei vdekësë ndë jetët.

²⁵ Me të vërtet, me të vërtet po u thom juve, se vien nji orë, edhe tashti ashtë, të vdekunitë kur kanë me ndëgjuem zanin' e të Birit Perëndisë; edhe ata qi ta ndëgjojnë kanë me rruem.

²⁶ Sepse sikurse Ati ka jetë ndë vetëvetëhet, kështu i dha edhe të Birit me pasunë jetë ndë vetëvetëhet,

²⁷ edhe i dha pushtet me bam' edhe gjyq, sepse ashtë bir nieriu.

²⁸ Mos mërekullohi për këte, se vien *nji* orë, nd'ate gjith' ata *qi janë* ndëpër vorret, kanë me ndëgjuem zanin' e ati,

²⁹ edhe kanë me dalunë *jashtë*; ata qi kanë bamë të mira, për të ngjallunë jetë; edhe ata qi kanë punuem të këqia, për të ngjallunë gjyqi.

³⁰ Unë s'mundem me bam' asgja prei vetiut; sikurse ndëgjoj *kështu* gjukoj; edhe gjyqi em asht' i dreitë, sepse s'kërkoj dashuniminë t'em, por dashunimin' e Atit qi më ka dërguem.

³¹ Unë ndë deshmofsha për vetëhenë t'eme, deshmia eme nuk' asht' e vërtetë.

³² Tietër asht' ai qi deshmon për mue; edhe dij se deshmia qi deshmon për mue asht' e vërtetë.

³³ Ju dërguetë te Gjionni, edhe ai deshmoi të vërtetënë,

³⁴ Edhe unë nuk' e marr deshminë prei nieriut, por thom këto, qi të shpëtoni ju.

³⁵ Ai ishte kandili qi digjet' e ban dritë; edhe ju deshët me u gëzuem për pak herë ndë dritët t'ati.

³⁶ Por un' e kam deshminë ma të madhe se të Gjionnit, sepse ato punëtë qi më dha Ati me i mbaruem, ato punëtë qi baj unë deshmojnë për mue, se Ati me ka dërguem.

³⁷ Edhe ai Ati qi më dërgoi, ai bani deshmi për mue. As zanin' e ati s'e keni ndëgjuem kurrë, as faqen' e ati s'e keni pamë;

³⁸ edhe fjala e ati s'ka ndenjünë ndër ju, sepse ju nuk' i besoni ati qi dërgoi ai.

³⁹ Ju vështroni shkronjatë, sepse ju kujtoni se gjeni jetë të pasosëme ndër ato; edhe ato janë qi deshmojnë për mue.

⁴⁰ Por s'doni me ardhunë tek unë, qi të keni jetë.

⁴¹ Nukë marr laft prei nierëzish.

⁴² Por u ngjofta juve se s'keni dashunin' e Perëndisë ndë vetëhet tuei.

⁴³ Unë kam ardhunë mb'emënë të t'im-et, e nukë më pritni; ndë arthtë *nji* tietër mb'emënë të vet, keni me e pritunë.

⁴⁴ Si mundei me besuem ju qi merrni laft njiani prei tietrit, edhe nukë kërkoni laftinë qi ashtë prei të vetëmit Perëndi?

⁴⁵ Mos kujtoni se unë kam me u përfolunë juve tek Ati; ashtë kush u përflet juve, Moiseu qi ju shpëryetë mb'ate.

⁴⁶ Sepse ndë i besoishitë Moiseut, kishitë me besuem edhe mue, sepse ai shkroi për mue.

⁴⁷ Por ndë mos u besofshi shkronjavet ati, si keni me u besuem fjalëvet mia?

KAPTINA VI.

¹ Mbasandai Iesui shkoi përtej detit Galileë, të Tiberiadësë.

² Edhe shumë gjindëje e muernë mbrapa, sepse shifinë mërekulliat' e ati qi bante mbi të sëmunët.

³ Edhe Iesui hypi ndë malt, edhe rrinte atie bashkë me dishepujt' e vet.

⁴ Edhe ishte ngjat pashka, festa e ludevët.

⁵ Iesui kur çoi sytë pra, edhe pa se po vinte shumë gjindëje tek ai, i thotë Filipit: Prei kah do të blejmë bukë, qi të hanë këta?

⁶ (Edhe thoshtë për me e provuem, sepse ai e dinte se qish do të bante).

⁷ Filipi iu përgjeq: Dy qind dinarë bukë nuk' u dalin' atyne, qi të marri ka nji grimë gjithë-se-cilli prei asish.

⁸ Andreu, i vëllai Simon Pietrit, nji prei dishepujsh ati, i thotë:

⁹ Këtu ashtë nji çun i vogëlë, qi ka pesë bukë të elpta, edhe dy peshk, por qish janë këto për kaqi *vetë*?

¹⁰ Edhe Iesui *tha*: Thoniu nierëzëvet me ndenjünë për dhe. Edhe ishte shumë bar nd'ate vend. Ndenjtnë pra për dhe burratë afër pesë mijë vetë me numërë.

¹¹ Edhe Iesui muer bukëtë, edhe si u fal ndersë, ua dau dishepujvet, edhe dishepujt' *ua dan'* atyneve qi kishinë ndenjünë për dhe; kështu edhe prei peshqish sa deshnë.

¹² Edhe si u nginë, u thotë dishepujvet vet: Mbëllithni copatë qi kanë tepëruem, për mos me hupunë gja.

¹³ Mbëllithnë pra, edhe mbushnë dy-mbë-dhetë kosha me copa prei pesë bukëvet elpta qi tepëruenë prei atyneve qi kishinë ngranë.

¹⁴ Nierëzitetë pra, kur pan' ate mërekulli qi bani lesui, thoshinë, se: Për të vërtet ky asht' ai profeti qi ka me ardhunë ndë botët.

¹⁵ Ierusi pra si e muer vesht se kishinë me ardhun' e me e rrëmbyem, qi ta bajnë mbëret, iku prap ndë malt ai vetëmë.

¹⁶ Edhe si u ngrys, dishepujt' e ati sdrypnë ndë det,

¹⁷ edhe hynë ndë lundrët, edhe shkuenë përtej detit ndë Kapernaum. Edhe tashti ishte bam' errëtë, edhe lesui s'kishte ardhunë tek ata.

¹⁸ Edhe deti po ngrihei, sepse frynte er' e madhe.

¹⁹ Mbassi vozitnë pra afër njizet e pesë a tri-dhetë stadie, shofinë lesunë tue ecunë mbi det, edhe tue ardhunë ngjat lundrësë; edhe u frikuenë.

²⁰ Por ai u thot' atyne: Unë jam; mos u frikoni.

²¹ Deshnë pra me e marrë ndë lundrët; edhe përnjiherë lundra u gjind mb'ate dhe qi kishinë për me votunë.

²² Ndë nesëret gjindëja qi kishte ndenjunë përtej detit kur panë se s'ishte atie tietër lundrëzë, veç nji qi hypnë dishepujt' e ati, edhe se nukë hyni lesui ndë lundrëzët bashkë me dishepujt' e vet, por vetëmë dishepujt' e ati shkuenë,

²³ (edhe erthnë prei detit Tiberiadësë të tiera lundrëza ngjat ati vendit ku hangrën bukë, mbassi u fal ndersë Zoti),

²⁴ gjindëja pra kur pa se lesui nuk' asht' atie, as dishepujt' e ati, hypnë edhe ata ndëpër lundrat, edhe erthnë ndë Kapernaum, tue kërkuem lesunë.

²⁵ Edhe si e gjetnë përtej detit, i thanë: Rabbi, kurë erdhe këtu?

²⁶ Iesui u përgjeq atyne e tha: Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve - Më kërkoni, jo sepse patë mërekullia, por sepse hangrët prei bukëvet, edhe u ngitë.

²⁷ Mos punoni për ushqiminë qi prishetë, por për ushqiminë qi mbet ndë jetë të pa-sosëme, të cillinë ka me u dhanë juve i bir' i nieriu, sepse këte bulosi Ati Perëndia.

²⁸ I thanë pra: Qish të bajmë, qi të punojmë punët' e Perëndisë?

²⁹ Iesui u përgjeq e u tha atyne: Këjo ashtë puna e Perëndisë, t'i besoni ati qi ka dërguem ai.

³⁰ I thanë pra: Ç'shenjë ban pra ti, qi të shofimë, e të besojmë? Qish punon?

³¹ Atënitë t'anë hangrën manënë ndë shkretinët, sikurse ashtë shkruem: "Bukë prei qiellit u dha atyne me ngranë".

³² Iesui pra u tha atyne: Me të vërtet, me të vërtet po u thom juve - Moiseu nuk' u dha juve bukënë prei qiellit, por em Atë u nep juve të vërtetënë bukë prej qiellit.

³³ Sepse buka e Perëndisë asht' ai qi sdryp prei qiellit, edhe qi nep jetë ndë botët.

³⁴ I thanë pra: Zot, epna përherë këte bukë.

³⁵ Edhe lesui u tha atyne: Unë jam buka e jetësë; ai qi vien tek unë, s'ka me i ardhun' u, edhe ai qi më beson, s'ka me i ardhun' et kurrë.

³⁶ Por u thashë juve, se më patë, edhe nukë besoni.

³⁷ Gjithë qish më nep Ati, ka me ardhunë tek unë; edhe atë qi të vijë tek unë, s'kam me e nxierë jashtë.

³⁸ Sepse kam sdrypunë prei qiellit, jo për me bamë dashuniminë t'em, por dashunimin' e ati qi më ka dërguem.

³⁹ Edhe ky ashtë dashunimi Atit qi më ka dërguem, gjithë qish më ka dhanë, të mos hup *gja* prei ati, por ta ngjall ndë ditë të mbrapme.

⁴⁰ Edhe ky ashtë dashunimi ati qi më ka dërguem, gjithë-kush të shofi Birinë, edhe t'i besojë, të ketë jetë të pasosëme; edhe unë kam me e ngjallunë ndë ditë të mbrapme.

⁴¹ Iudeitë pra murmuroshinë për ate, se tha: Unë jam buka qi sdrypa prei qiellit.

⁴² Edhe thoshinë: Nuk' ashtë ky lesui, i biri Iosefit, të cillit na ngjofimë të i atin' edhe t'amënë? Si thotë pra ky, se: Kam sdrypunë prei qiellit?

⁴³ Iesui u përgjeq pra, e u tha atyne: Mos murmuroni ndërmiet jush.

⁴⁴ Askushi s'mundetë me ardhunë tek unë, ndë mos e tërhektë Ati qi më ka dërguem; edhe unë kam me e ngjallunë ndë ditë të mbrapme.

⁴⁵ Ashtë shkruem ndë profetënat: "Edhe të gjithë kanë me qenunë të mësuem te Perëndia". Gjithë-kush pra qi ka ndëgjuem prei Atit, edhe ashtë mësuem, vien tek unë.

⁴⁶ Jo se ka pamë kushi Atinë, veç ai qi ashtë prei Perëndisë, kyi e ka pam' Atinë.

⁴⁷ Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve - Ai qi më beson ka jetë të pasosëme.

⁴⁸ Unë jam buka e jetësë.

⁴⁹ Atënitë tui hangrën manënë ndë shkretinët, edhe vdiqnë.

⁵⁰ Këjo ashtë buka qi sdryp prei qiellit, qi të hajë kush prei asai, e të mos vdesi.

⁵¹ Unë jam buka e gjallë qi sdrypa prei qiellit; ndë hangrët kushi prei kësai buke, ka me rruem për gjithë jetënë. Edhe ajo buka qi kam me dhan' unë, ashtë mishi em, të cillinë kam me e dhanë për jetën' e botësë.

⁵² Iudeitë pra haheshinë njani me tietrinë, tue thanë: Si mundetë kyi me na dhanë të hamë mishin e vet.

⁵³ Iesui u tha pra atyne: Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve - Ndë mos hangrëshi mishin' e të birit nieriu, edhe ndë mos pifshi gjakun' e ati, nukë keni jetë ndë vetëhet tui.

⁵⁴ Ai qi ha mishinë t'em, edhe pi gjakunë t'em, ka jetë të pasosëme, edhe unë kam me e ngjallunë ndë ditë të mbrapme.

⁵⁵ Sepse mishi em ashtë për të vërtet të ngranë, edhe gjaku em ashtë për të vërtet të pimë.

⁵⁶ Ai qi ha mishinë t'em, edhe pi gjakunë t'em, mbet tek unë, edhe unë tek ai.

⁵⁷ Sikurse më dërgoi ai Ati qi rron, edhe unë roj për Atinë; *kështu* edhe ai qi të më hajë, ka me rruem edhe ai për mue.

⁵⁸ Këjo ashtë buka qi sdrypi prei qiellit, jo sikurse Atënitë tui hangrën manënë, edhe vdiqnë: ai qi ha këtë bukë, ka me rruem për gjithë jetënë.

⁵⁹ Këto tha ndë synagogë tue mësuem ndë Kapernaum.

⁶⁰ Shumë *vetë* pra prei dishepujsh ati kur ndëgjuenë, thanë: Këjo fjalë ashtë e ashpërë, cilli mundetë me e ndëgjuem.

⁶¹ Edhe Iesui si e muer vesh me vetëvetëhenë, se dishepujt' e vet po murmuojshinë për këtë *fjalë*, u tha atyne: Këjo u shkandalizon juve?

⁶² Ndë pafshi pra të birin' e nieriu tue hypun' atie ku ishte përpara?

⁶³ Shpirti ashtë' qi ai nep jetë, mishi nukë vijen asgja; këto fjalëtë qi u flas unë juve, janë shpirt, edhe janë jetë.

⁶⁴ Por janë disa prei jush qi nukë besojnë. Sepse Iesui e dinte çë përpara, cillëtë jan' ata qi s'besojshinë, edhe cilli *ashtë*' ai qi kishte me e trathtuem.

⁶⁵ Edhe thoshte: Përandai u thashë juve, se askushi s'mundetë me ardhunë tek unë ndë mos iu pastë dhanë prei t'im et.

⁶⁶ Çë mb'ate herë *pra* shumë vetë prei dishepujsh ati u këthyenë mbrapa, edhe nuk' ecëshinë ma bashkë me ate.

⁶⁷ Iesui pra u tha të dy-mbë-dhetëvet: Mos doni me ikun' edhe ju?

⁶⁸ Simon Pietri iu përgjeq pra: Zot, te cilli kemi me votunë? *Ti* ke fjalët' e jetësë pa-sosëme.

⁶⁹ Edhe na kemi besuem, edhe e kemi ngjofunë se ti je Krishti i Bir' i Perëndisë gjallë.

⁷⁰ Iesui u përgjeq atyne: Nuk' u kam sgjedhun' unë juve të dy-mbë-dhetëtë, edhe nji prei jush ashtë diall?

⁷¹ Edhe thoshte për ludë Iskariotinë *të birin'* e Simonit, i cilli ishte nji prei të dy-mbë-dhetësh, sepse kyi kishte për me e trathtuem.

KAPTINA VII.

¹ Edhe Iesui mbaskëndai ecëte ndë Galile, sepse s'donte me ecunë ndë lude, sepse ludeit' e kërkoshinë me e vramë.

² Edhe ishte afër festa e ludevet, tendë-ngrefia.

³ Të vëllazënit' e ati pra i thanë: Sdryp prei këndyj, edhe shko ndë lude, qi të shofin' edhe dishepujt' e tu punët' e tua qi ban.

⁴ Sepse askushi nukë ban gja pshefas, edhe kërkon të shpërfaqet' ai vetë; ndë bafsh këto, shpërfaq vetëvetëhenë ndë botët.

⁵ Sepse as ata vëllazanit' e ati s'i besojshinë.

⁶ Iesui pra u thot' atyne: Koha eme edhe s'ka ardhunë, por koha juei ashtë përherë gati.

⁷ S'mundetë bota me u pasunë mëni juve; por mue më ka mëni, sepse unë deshmoj për ate, se punët' e asai janë të këqia.

⁸ Ju shkoni ndë këte festë; por un' edhe nukë shkoj ndë këte festë; sepse koha eme edhe s'ashtë mbushunë.

⁹ Edhe si u tha atyne këto, mbeti ndë Galile.

¹⁰ Edhe si votnë të vëllazënit' e ati, atëherë vote edhe ai ndë festët, jo mballafaqe, por sikurse pshefas.

¹¹ Iudeitë pra e kërkoshinë ndë festët, edhe thoshinë: Ku ashtë ai?

¹² Edhe ishte shumë murmurim ndër gjindëjet për ate; disa thoshinë, se ashtë i mirë, e të tierë thoshinë: Jo; por gënjen popullinë.

¹³ Por askushi nukë fliste ndë sy për ate, prei frikësë ludevet.

¹⁴ Edhe tashki kur ishte për gjymësë festa, Iesui hypi ndë tempull, edhe mësonte.

¹⁵ Edhe ludeitë mërekulloheshinë, tue thanë: Si di kyi shkronja, pa qenunë mësuem?

¹⁶ Iesui u përgjeq atyne e tha: Mësimi em nuk' ashtë emi, por i ati qi më ka dërguem.

¹⁷ Ndë dashtë kushi me bamë dashunimin' e ati, ka me e ngjoftunë prei mësimit, cilla prei së dyjash prei Perëndisë ashtë, a por unë flas prei vetëhesë s'eme.

¹⁸ Ai qi flet prei vetëvetëhesë, kërkon laftin' e vet, por ai qi kërkon laftin' e ati qi ka dërguem ate, ky ashtë i vërtetë, edhe nuk' ashtë shtrembëni nd'ate.

¹⁹ A nuk' u dha ligjënë juve Moiseu? Edhe as ndonji prei jush nukë ban ligjënë; përse kërkoni me më vramë?

²⁰ Gjindëja u përgjeq e tha: Ke diallinë, cilli kërkon me të vramë?

²¹ Iesui u përgjeq e u tha atyne: Nji punë bana, edhe të gjithë mërekulloheni.

²² Përandai Moiseu u ka dhanë juve rreth-presienë (jo se ashtë prei Moiseut, por prei atënish), edhe për ditë të shëtunë rreth-pritni nierinë.

²³ Ndë u rreth-preftë nieri të shëtunënë, qi të mos prishetë ligja e Moiseut; mbë mue zemëroheni, sepse bana të shëndoshë gjithë nierinë të shëtunënë?

²⁴ Mos gjukoni për faqe, por gjukoni gjyqin' e dreitë.

²⁵ Disa pra prei Ierusalemitësh thoshinë: Nuk' ashtë ky ai qi kërkonjë me e vramë?

²⁶ Por qe te po flet ndër sy, edhe s'i thon' asgja. Druese mos e ngjoftnë për të vërtetë të parëtë, se ky ashtë për të vërtetë Krishti?

²⁷ Por këte e dimë prei kah ashtë, por kur vien Krishti, askushi s'e ngjef prei kah ashtë.

²⁸ Iesui pra thërriti tue mësuem ndë tempull, edhe tha: Edhe mue më dini, edhe prei kah jam më dini; edhe s'kam ardhunë prei vetiut, por ashtë i vërtetë ai qi më ka dërguem, të cillinë ju nuk' e dini,

²⁹ por un' e dij, sepse jam prei ati, edhe ai më dërgoi.

³⁰ Kërkojshinë pra me e zanë, por askushi s'vuni dorënë mbi ate, sepse edhe s'i kishte ardhun ora.

³¹ Edhe shumë *vetë* prei gjindëjes' i besuenë, edhe thoshinë, se: Kur të vijë Krishti, mos ka me bamë ma shumë mërekullia se këto qi bani ky?

³² Fariseitë ndëgjuenë gjindëjenë se po murmuerojshinë për këto *fjalë*; edhe Fariseit' e Krye-priftënitë dërguenë shërbëtorëtë për me e zanë.

³³ Iesui pra u tha atyne: Edhe pak mot jam bashkë me ju, edhe vete tek ai qi më ka dërguem.

³⁴ Keni me më kërkuem, e s'keni me më gjetunë; edhe atie ku jam unë, ju s'mundeni me ardhunë,

³⁵ Iudeitë pra thanë me vetëvetëhenë: Ku ka me votunë ky, qi na s'kemi me e gjetunë? Mos ka me votunë ndërmiet atyneve qi janë shpërdamë ndëpër Grekët, e me mësuem Grekët?

³⁶ Qish ashtë këjo fjalë qi tha: Keni me më kërkuem, e s'keni me më gjetunë; edhe: Atie ku jam unë, ju s'mundeni me ardhunë?

³⁷ Edhe të mbrapmenë ditën' e festësë madhe Iesui ndejti, e thërriti tue thanë: Ndë i arth' et ndokuit, le të vijë tek unë, e le të pijë.

³⁸ Ai qi më beson, sikurse tha shkronja, lumëna uji të gjallë kanë me rriedhë prei barkut ati.

³⁹ (Edhe këte e tha për Shpirtinë *Shenjt*, qi kishinë me marrë ata qi t'i besojshinë, se edhe s'ishte *dhanë* Shpirti Shenjt, sepse Iesui edhe s'ishte lavduem.)

⁴⁰ Shumë *vetë* pra prei gjindëjesë kur ndëgjuenë *këte* fjalë, thoshinë: Kyi ashtë për të vërtet profeti.

⁴¹ Të tierë thoshinë: Kyi ashtë Krishti. Por të tierë thoshinë: Mos vien Krishti prei Galilesë?

⁴² Nukë tha shkronja, se Krishti vien prei farësë Davidit, edhe prei krye-katundit Bethleemit, andej kah ishte Davidi?

⁴³ U ba pra *nji* shqerrë ndërmiet gjindëjesë për ate.

⁴⁴ Edhe disa prei atyneve dojshinë me e zanë; por askushi nukë vuni duertë mbi ate.

⁴⁵ Erthnë pra shërbërorëtë te Krye-priftënit e te Fariseit, edhe ata u than' atyne: Përse s'e prutë?

⁴⁶ Shërbëtorët' u përgjeqnë: Askurrë ndonjherë s'ka folunë nieri kështu, pors i ky nieri.

⁴⁷ Fariseitë pra u përgjeqnë atyne: Mos u gënjet' edhe ju?

⁴⁸ Mos i ka besuem ndonji prei të parëvet, a prei Farisevet?

⁴⁹ Por këjo gjindëja, qi s'ngjef ligjënë, janë të mallëkuem.

⁵⁰ Nikodemi u thot' atyne (ai qi pat ardhunë natënë tek ai, i cilli ishte nji prei atyneve):

⁵¹ Mos gjukon nierinë ligja jonë, ndë mos ndëgjoftë ma përpara prei ati, e të marri vesht qish ban?

⁵² U përgjeqnë e i thanë: Mos je edhe ti prei Galilesë? Vështro, e shif, se profet prei Galilesë nuk ashtë ngritunë.

⁵³ Edhe gjithë-se-cilli vote ndë shtëpit të vet.

KAPTINA VIII.

¹ Edhe Iesui vote ndë Malt të Ullivet.

² Edhe heret me natie erdhi për-së-ri ndë tempull, edhe gjithë populli erthnë tek ai, edhe ai ndejti e i mësonte.

³ Edhe Shkruisit' e Fariseit' i bijënë nji grue zanë ndë kurvëni; edhe si e vunë ndë miedis,

⁴ i thonë: Mieshtër, këjo grue ashtë zanë mbi punët tue kurvënuem.

⁵ Edhe Moiseu na ka porositunë ndë ligjët, të cillatë me u rrafunë me gurë, qish thue ti pra?

⁶ Edhe thoshinë këte, tue ngam' ate, qi të kenë *fjalë* me e përfolunë. Por lesui u ul poshtë, e shkrunte me gisht mbi dhet.

⁷ Edhe mbassi qindroshinë tue pyetun' ate, u ngrit, e u tha atyne: Cilli prei jush të jetë pa faj, ai ma përpara le të hedhi gurinë mbi ate.

⁸ Edhe për-së-ri u ul poshtë, e shkrunte mbi dhet.

⁹ Edhe ata kur ndëgjuenë *këte*, shaheshinë prei ndërgjegjiesë, edhe dilshinë jashtë nji ka nji, zanë fillë çë prei pleqsh qysh mbë të mbrapmit; edhe lesui mbeti vetëmë, edhe grueja tue ndenjünë ndë miedis.

¹⁰ Edhe lesui si u ngrit, edhe nukë pa askend, veç gruenë, i tha: Grue, ku jan' ata qi të përflishinë? Askushi nukë të mundoi?

¹¹ Edhe ajo tha: Askushi, Zot. Edhe lesui i tha: As unë nukë të mundoj; shko, edhe mos ban faj ma.

¹² lesui pra për-së-ri u foli atyne, tue thanë: Unë jam drita e botësë; ai qi vien mbrapa mejet, s'ka me ecunë nd'errësinët, por ka me pasunë dritën' e jetësë.

¹³ Fariseitë pra i thanë: Ti deshmon për vetëvetëhenë; deshmia jote nuk' asht' e vërtetë.

¹⁴ lesui u përgjeq e u tha atyne: Edhe unë ndë deshmofta për vetëvetëhenë, deshmia eme asht' e vërtetë, sepse e dij prei kah erdha, e ku vete; por ju s'dini prei kah erdha, e ku vete.

¹⁵ Ju gjukoni mbas mishit, unë nukë gjukoj askend.

¹⁶ Por edhe ndë gjukofsha unë, gjyqi em asht' i vërtetë, sepse nukë jam vetëmë, por un' edhe Ati qi më dërgoi.

¹⁷ Edhe ashtë shkruem ndë ligjët tuei, se deshmia prei dy nierëzish asht' e vërtetë.

¹⁸ Unë jam ai qi deshmoj për vetëvetëhenë, edhe Ati qi më dërgoi deshmon për mue.

¹⁹ I thoshinë pra: Ku asht' yt-Atë? lesui u përgjeq: As mue s'më dini, as t'em Atë; ndë më dishitë mue, kishinë me ditun' edhe t'em Atë.

²⁰ Këto fjalë foli lesui ndë vend të thesorit, tue mësueu ndë tempull; edhe askushi nuk' e zuni; sepse edhe s'kishte ardhun' ora.

²¹ lesui pra u tha për-së-ri atyne: Unë po vete, edhe keni me më kërkueu, edhe keni me vdekunë ndë fajt tuei; atie ku vete unë, ju s'mundeni me ardhunë.

²² Iudeitë thoshinë pra: Mos ka me vramë vetëvetëhenë? Përandai thotë: Atie ku vete unë, ju s'mundeni me ardhunë.

²³ Edhe *ai* u tha atyne: Ju jeni prei së poshtash; unë jam prei së naltash; ju jeni prei kësai bote; unë s'jam prei kësai bote.

²⁴ U thashë juve pra, se keni me vdekunë ndë fajet tueja, sepse ndë mos besofshi se unë jam, keni me vdekunë ndë fajet tueja.

²⁵ I thoshinë pra: Cilli je ti? Edhe lesui u tha atyne: Ate qi u thashë juve çë përpara herësë.

²⁶ Shumë kam për me than' e për me gjukueu për ju, por ai qi më dërgoi asht' i vërtetë: edhe unë sa ndëgjova prei ati, këto i thom botësë.

²⁷ - Nukë merrshinë vesht se u thoshte atyne për Atinë.

²⁸ lesui pra u tha atyne: Kur të ngreni të birin' e nieriu, atëherë keni me u ngjofunë se unë jam, edhe nukë baj asgja prei vetëhesë s'eme; por sikurse më mësoi em Atë, këto flas.

²⁹ Edhe ai qi më dërgoi ashtë bashkë me mue, Ati nukë më ka lanë vetëmë, sepse unë baj përherë ato qi i pëlqejnë.

³⁰ Ai tue folunë këto, shumë *vetë* i besuenë.

³¹ Iesui u thoshte pra atyne ludevet qi i kishinë besuem: Ndë mbetshi ju ndë fjalët t'eme, jeni për të vërtet dishepujt' e mi;

³² edhe keni me ngjofunë të vërtetënë, edhe e vërteta ka me u dëlirë juve.

³³ Iu përgjeqnë: Jemi fara e Abrahamit, edhe nuk' u kemi bamë kurrë shërbëtorë askuit; si thue ti, se: - Keni me u bamë të dëlirë?

³⁴ Iesui u përgjyq atyne: Me të vërtet, me të vërtet po u thom juve, se kushdo qi ban fajinë, ashtë shërbëtor i fajit.

³⁵ Edhe shërbëtori nukë mbet ndë shtëpi për gjithë monë; por biri mbet për gjithë monë.

³⁶ Ndë u dëlirtë juve pra Biri, për të vërtet keni me qenunë të dëlirë.

³⁷ E dij se jeni fara e Abrahamit; por kërkoni me më vramë, sepse fjala eme nukë ze vend ndër ju.

³⁸ Unë flas qish kam pamë për-anë t'im et; edhe ju kështu bani qish keni pamë prei atit tuei.

³⁹ U përgjeqnë e i thanë: Ati yn' asht' Abrahami. Iesui u thot' atyne: Ndë qofshi dielmt' e Abrahamit, kishitë me bamë punët' e Abrahamit.

⁴⁰ Por tashti kërkoni me më vramë, nieri qi u fola juve të vërtetënë qi ndëgjova prei Perëndisë; Abrahami nukë bani këte.

⁴¹ Ju bani punët' e atit tuei. I thanë pra: Na s'kemi lemë prei kurvënie, kemi nji Atë, Perëndinë.

⁴² Iesui u tha atyne pra: Perëndia ndë ishte ati juei, do të më doishitë, sepse unë dola prei Perëndisë, edhe vij *prei ati*, sepse nuk' erdha prei vetëhesë s'eme, por ai më dërgoi.

⁴³ Përse nukë ngjifni të folunitë t'em? Sepse s'mundeni me ndëgjuem fjalënë t'eme.

⁴⁴ Ju jeni prei atit diallit, edhe doni me bamë dëshërimet' e atit tuei. Ai ishte çë përpara herësë nieri-vrasës, edhe nukë mbet ndë të vërtetënë, sepse e vërteta nuk' ashtë nd'ate. Kur flet rrenënë, flet prei së vetash, sepse ashtë rrenës, edhe ati i asai *rrenësë*.

⁴⁵ Por unë sepse thom të vërtetënë, nukë më besoni.

⁴⁶ Cilli prei jush më qirton për faje? Por ndë thom të vërtetënë, përse s'më besoni ju?

⁴⁷ Ai qi ashtë prei Perëndisë, ndëgjon fjalët' e Perëndisë; përandai ju nukë ndëgjoni, sepse nukë jeni prei Perëndisë.

⁴⁸ Iudeitë pra u përgjeqnë e i thanë: Nukë jemi mirë na, se ti je Samaritan, edhe ke diallinë?

⁴⁹ Iesui u përgjeq: Unë nukë kam diallinë, por nderoj t'em Atë, edhe ju më shpërnderoni.

⁵⁰ Edhe unë s'kërkoj laftinë t'em; asht' ai qi kërkon, edhe *qi* gjukon.

⁵¹ Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve: - Ndë rueitë kushi fjalënë t'eme, s'ka me pamë vdekë për gjithë jetënë.

⁵² Iudeitë pra i thanë: Tashti e muerëm vesht se ke diallinë. Abrahami vdiq, edhe profetënitë, edhe ti thue: - Ndë rueitë kushi fjalënë t'eme, s'ka me ngranë vdekë për gjithë jetënë.

⁵³ Mos je ti ma i math se ati ynë Abrahami, i cilli vdiq? Edhe profetënitë vdiqnë; cillin' e ban vetëhenë ti?

⁵⁴ Iesui u përgjeq: Unë ndë lavdofsha vetëvetëhenë, lafti em nuk' ashtë Perëndia juei;

⁵⁵ edhe s'e keni ngjofunë; por un' e ngjof; edhe ndë thansha, se nuk' e ngjof, kam me qenunë porsu ju, rrenës, por e ngjof, edhe ruej fjalën' e ati.

⁵⁶ Abrahami ati juei gëzohei me pamë ditënë t'eme, edhe e pa, edhe u gëzue.

⁵⁷ Iudeitë pra i thanë: Pesë-dhetë viet edhe s'i ke, edhe ke pamë Abrahaminë?

⁵⁸ Iesui u tha atyne: Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve - Unë jam para se të lejë Abrahami.

⁵⁹ Ngritnë pra gurë për me siellë mbi ate, por Iesui u mpshef, edhe duel prei tempullit, e shkoi për miedis t'atynëve, edhe kështu iku.

KAPTINA IX.

¹ Edhe tue shkuem, pa *nji* nieri të verbëtë çë prei së lemesë.

² Edhe dishepujt' e ati e pyetnë, tue thanë: Rabbi, cilli fëjeu kyi, apor përint' e ati, qi të lejë i verbëtë?

³ Iesui u përgjeq: As kyi s'fëjeu, as përint' e ati, por qi të diftohenë punët' e Perëndisë tek ai.

⁴ Unë duhetë me punuem punët' e ati qi më dërgoi, qysh sa të jetë ditë; vien nata, atëherë s'mundetë me punuem askushi.

⁵ Sa të jemi ndë botët, jam drit' e botësë.

⁶ Mbassi tha këto, pështyni për dhe, edhe bani baltë prei pështymësë, edhe leu syt' e të verbëtit me baltënë,

⁷ edhe i tha: Shko, e lahu ndë banjë të Siloamit (qi ajo këtheym, do me thanë: Dërguem). Vote pra, e u la, edhe erdhi tue pamë.

⁸ Fëqijtë pra, edhe ata qi e shifinë përpara se ishte i verbëtë, thoshinë: Nuk' ashtë ky ai qi rrinte e lypete?

⁹ Të tierë thoshinë, se ky ai ashtë; edhe të tierë, se i shëmbëllen, *por* ai thoshte, se - Unë jam.

¹⁰ I thoshinë pra: Si t'u çelnë sytë?

¹¹ Ai u përgjeq e tha: *Nji* nieri qi thohetë Iesu bani baltë, edhe më leu sytë, edhe më tha - Shko ndë banjë të Siloamit, edhe lahu. Edhe si voita e u lashë, çela sytë.

¹² I thanë pra: Ku ashtë ai? Thotë: Nukë dij.

¹³ Bijenë te Fariseit' ate qi *ishte* njiherë i verbëtë.

¹⁴ Edhe ishte e shëtunë kur bani baltënë Iesui, edhe i çeli sytë.

¹⁵ Për-së-ri pra e pyetnë edhe Fariseitë, si çeli sytë. Edhe ai u tha atyne: Vuni baltë mbi syt' e mi, edhe u lashë, edhe shof.

¹⁶ Disa prei Fariseish thoshinë pra: Kyi nieri nuk' ashtë prei Perëndisë, sepse nukë ruen të shëtunënë. Të tierë thoshinë: Si mundetë me bamë këso mërekullias *nji* nieri fajtuer? Edhe ishte të shqierë ndërmiet atynëve.

¹⁷ I thonë prap të verbëtit: Qish thue ti për ate, sepse të çeli sytë? Edhe ai tha, se ashtë profet.

¹⁸ Iudeitë pra nuk' i zunë besë, se ishte i verbëtë, edhe çeli sytë, qysh sa thërritnë përint' e ati qi iu çelnë sytë.

¹⁹ Edhe i pyetnë, tue thanë: Kyi ashtë biri juei, qi ju thoni se ai ka lem' i verbëtë? Si shef pra tashti?

²⁰ Përint' e ati u përgjeqnë atyne e thanë: E dimë se ky ai ashtë biri ynë, edhe se ka lem' i verbëtë, por si shef tashti, nukë dimë;

²¹ a cilli i çeli sytë, na nukë dimë; ai ka moshë; pyetni ate, ai ka me folunë për vetëvetëhenë.

²² Këto thanë përint' e ati, sepse drojshinë prei Iudeish, se Iudeit' ishinë bamë tashti me *nji* fjalë, se ai qi ta rrëfejë për Krisht, të jetë jashtë synagogësë.

²³ Përandai përint' e ati thanë, se ka moshë; pyetni ate.

²⁴ Thirrnë pra për së dyti ate nierinë qi qe i verbëtë, edhe i thanë: Ep-i laft Perëndisë; na e dimë se ky nieri ashtë fajtuer.

²⁵ Ai u përgjeq pra, e tha: Ndë qoftë fajtuer, nukë dij, *por* *nji punë* dij, se qesh i verbët', edhe tashti shof.

²⁶ Edhe i thanë prap: Qish të bani? Si të çeli sytë?

²⁷ U përgjeq atyne: Tashti u thashë juve, edhe nukë ndëgjuetë; ç'doni me ndëgjuem prap? Mos doni me u bam' edhe ju dishepujt' e ati?

²⁸ E përqeshnë pra, edhe thanë: Ti je dishepull' i ati; *por* na jemi dishepujt' e Moiseut.

²⁹ Na e dimë se Perëndia foli me Moisenë, *por* këte nuk' e dimë prei kah ashtë.

³⁰ Nieriu u përgjeq, e u tha atyne: Këjo ashtë pun' e mërekullueshime, se ju s'e dini prei kah ashtë, edhe ai më çeli sytë.

³¹ Edhe e dimë se Perëndia nuk' u ndëgjon fajtorëvet, *por* ndë qoftë kushi me pasunë frikë Perëndinë, edhe me bamë dashunimin' e ati, këti i ndëgjon.

³² Qysh mbë këte jetë nuk' ashtë ndëgjuem, se çeli kushi syt' e ati qi ka lem' i vërbëtë.

³³ Ndë mos ishte ky prei Perëndisë, nukë mundei me bamë asgja.

³⁴ U përgjeqnë e i thanë: Ti ke lemë gjithë ndër faje, edhe ti na mëson? Edhe e nxuernë jashtë.

³⁵ Iesui ndëgjoji se e nxuernë jashtë; edhe si e gjeti, i tha: I beson ti të Birit Perëndisë?

³⁶ Ai u përgjeq e tha: Cilli ashtë *ai*, Zot, qi t'i besoj.

³⁷ Edhe Iesui i tha: Edhe e ke pamë, edhe ashtë *ai* qi flet bashkë me ty.

³⁸ Edhe ai tha: Besoj, o Zot; edhe e adhuroi.

³⁹ Mbasandaj Iesui tha: Unë kam ardhunë ndë këte botë për gjyq, qi të shofin' ata qi nukë shofinë, edhe të bahenë të verbët' ata qi shofinë.

⁴⁰ Edhe sa ishinë prei Fariseish bashkë me ate ndëgjuenë këto, edhe i thanë: Mos jemi edhe na të verbët'?

⁴¹ Iesui u tha atyne: Ndë ishitë të verbëtë, s'do të kishitë faj, *por* tashti thoni, se - Shofimë; faji juei pra mbet.

KAPTINA X.

¹ Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve: Ai qi nukë hyn ndëpër derët ndë oborr të dhenvet, *por* hypën gjetiu, ai ashtë viedhës edhe kursar.

² Por ai qi hyn ndëpër derët, ashtë bariu i dhenvet.

³ Portari i çel derënë këti; edhe dhentë ndëgjojnë zanin' e ati; edhe thërret dhent' e vet me emënë, edhe i nxier.

⁴ Edhe kur të nxierri dhent' e vet, vete përpara atyneve, edhe dhent' e marrinë mbrapa, sepse ngjofinë zanin' e ati.

⁵ Por të huejinë s'kanë me e marrë mbrapa, *por* kanë me ikunë prei ati, sepse nukë ngjofinë zanin' e të huejvet.

⁶ Këte parabull' u tha atyne Iesui, *por* ata nukë muernë vesht qish ishinë këto qi u fliste atyne.

⁷ Iesui pra u tha atyne prap: Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve, se unë jam dera e dhenvet.

⁸ Gjithë sa erthnë para mejet, janë viedhësa edhe kursarë, *por* dhentë nuk' u ndëgjuen' atyne.

⁹ Unë jam dera: ndë hyftë kushi prei anësë s'eme, ka me u shpëtue, edhe ka me hym' e ka me dalunë, edhe ka me gjetunë të kullotunë.

¹⁰ Viedhësi nukë vien për tietër gja, veç për me viedhun' e me therun' e me prishunë; un' erdha qi të kenë jetë, edhe ta kenë tepërë.

¹¹ Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë ve jetën' e vet për dhent.

¹² Por punëtori, edhe ai qi s'ashtë bari, të cillit s'janë dhent' e vet, ve ore ujkunë tue ardhunë, edhe le dhentë, e ikën; edhe ujku i rrëmben, edhe shpërdan dhentë.

¹³ Edhe punëtori ikën, sepse ashtë punëtuer, e s'ka gaile për dhent.

¹⁴ Unë jam bari i mirë: edhe ngjof të miratë, edhe ngjifem prei së mijash.

¹⁵ Sikurse Ati më ngjef, edhe unë ngjof Atinë, edhe ve jetënë t'eme për dhent.

¹⁶ Kam edhe të tiera dhen, qi s'janë prei këti oborri, më duhetë t'i mbëleth edhe ato; edhe kanë me ndëgjuem zaninë t'em; edhe ka me u bamë nji tufë, e nji bari.

¹⁷ Përandai Ati më do, sepse unë ve jetënë t'eme, qi ta marr për-së-ri.

¹⁸ Askushi nuk' e ngre prei mejet, por un' e ve prei vetiut; kam pushtet me e vumë, edhe kam pushtet me e marrë prap. Këte porosi e mora prei t'im et.

¹⁹ Për-së-ri pra u ba të shqierë ndërmiet ludevet për këto fjalë.

²⁰ Edhe shumë vetë prei atyneve thoshinë: Ka diallinë, edhe ashtë i çëmendunë; përse i ndëgjon?

²¹ Të tierë thoshinë: Këto fjalë nukë janë *fjalë* të diallosuni; mos mundetë dialli me u çelunë sytë të verbënave?

²² Edhe u ba festa e të përtërimevet ndë Ierusalem.

²³ Edhe Iesui ecëte ndë tempull, ndë kamaret të Solomonit.

²⁴ Iudeitë pra e qarkuenë, edhe i thoshinë: Qysh kurë mba lidhunë shpirtinë t'anë? Ndë je ti Krishti, na thuei mballa-faqe.

²⁵ Iesui u përgjeq atyne: U thashë juve, edhe nukë besoni. Punëtë qi baj unë mb'emënit të t'im et, këto deshmojnë për mue.

²⁶ Por ju nukë besoni, sepse nukë jeni prei dhenvet mia, sikurse u thashë juve.

²⁷ Dhent' e mia ndëgjojnë zaninë t'em, edhe un' i ngjof, edhe më marrinë mbrapa.

²⁸ Edhe un' u ap atyne jetën' e pasosëme; edhe s'kanë me hupunë për gjithë jetënë, edhe askushi s'ka me i rrëmbyem prei dorësë s'eme.

²⁹ Em Atë qi m'i ka dhanë ashtë ma i madh se të gjithë, edhe askushi s'mundetë me i rrëmbyem prei dorësë t'im et.

³⁰ Un' edhe Ati jemi nji.

³¹ Prap pra Iudeitë kapnë gurë për me hedhunë mbi atë.

³² Iesui u përgjeq atyne: U diftova juve shumë punë të mira prei t'im et; për çfarë pune prei asosh më rrifni me gurë?

³³ Iudeit' iu përgjeqnë, tue thanë: Nukë të rrafimë me gurë për punë të mirë, por për vlasfimi; sepse edhe ti, tue qenunë nieri, ban vetëhenë tande Perëndi.

³⁴ Iesui u përgjeq atyne: A nuk ashtë shkruem ndë ligjët tuei - "Unë thashë: Jeni perëndina"?

³⁵ Ndë qoftë se u tha perëndina atyneve, mbë të cillët u ba fjala e Perëndisë, edhe shkronja s'mundetë me u prishunë;

³⁶ ate qi shenjtënoi Ati, edhe e dërgoi ndë botët, ju thoni, se vlasfimon, sepse thashë: Jam i Bir' i Perëndisë?

³⁷ Ndë mos bafsha punët' e t'im et, mos më besoni.

³⁸ Por ndë bafsha, e ndë mos besofshi mue, besoni punëvet, qi të ngjifni edhe të besoni, se Ati ashtë tek unë, edhe unë tek ai.

³⁹ Kërkojshinë pra prap me e zanë, por duet prei dorës atyne.

⁴⁰ Edhe shkoi prap përtej Iordanit, ndë vend ku ishte Gjionni përpara tue pagëzue; edhe mbeti atie.

⁴¹ Edhe shumë vetë erthnë tek ai, edhe thoshinë, se: Gjionni nukë bani as ndonji mërekulli, por gjithë sa tha Gjionni për këte, ishinë të vërteta.

⁴² Edhe shumë vetë i besuan' atie.

KAPTINA XI.

¹ Edhe ishte nji nieri sëmunë, Lazari, prei Methanie, prei krye-katundit Marisë edhe Marthësë së motërës' asai.

² (Edhe Maria ishte ajo qi leu Zotinë me voj eret, edhe mpëshiu kambët' e ati me flokët e veta, të cillësë i vëllai Lazari ishte sëmunë.)

³ Të motëratë pra dërguenë tek ai, tue thanë: Zot, qe tek ashtë sëmunë ai qi do *ti*.

⁴ Edhe Iesui kur ndëgjoi, tha: Ajo sëmundë nuk' ashtë për vdekë, por për laftin' e Perëndisë, qi të lavdohet' i Bir' i Perëndisë me anë të asai.

⁵ Edhe Iesui donte Marthën' edhe të motërën' e asai edhe Lazarinë.

⁶ Kur ndëgjoi pra se ashtë sëmunë, atëherë mbeti dy ditt mb'ate vend ku ishte.

⁷ Mbasandai mbas kësai u thotë dishepujvet: Le të vemi prap ndë lude.

⁸ Dishepujt' i thonë: Rabbi, tashti ludeitë kërkojshinë me të rrafunë me gurë, edhe prap vete atie?

⁹ Iesui u përgjeq: A s'ka dy-mbë-dhet' ora dita? Ndë ecëtë kushi ditënë, nukë rrëshqet, sepse shef dritën' e kësai bote.

¹⁰ Por ndë ecëtë kushi natënë, rrëshqet, sepse s'ka dritë nd'ate.

¹¹ Këto tha, edhe mbasandai u thot' atyne: Lazari miku ynë fjeti; por vete qi ta sqoj.

¹² Dishepujt' e ati i thanë pra: Zot, ndë pastë fjetunë, ka me shpëtuem.

¹³ Por Iesui kishte thanë për vdekën' e ati, por ata kujtuenë se thotë për të fjetunit' e gjumit.

¹⁴ Atëherë pra Iesui u tha atyne mballa-faqe: Lazari vdiq.

¹⁵ Edhe gëzohem për ju, qi të besoni, sepse nukë qesh atie, por le të vemi tek ai.

¹⁶ Thomai pra, ai qi thoei Binjok, u tha dishepujvet shokëvet vet: Le të vemi edhe na, qi të vdesimë bashkë me ate.

¹⁷ Kur erdhi pra Iesui, e gjeti se kishte tashti katër ditt ndë vorr.

¹⁸ Edhe Bethania ishte ngjat Ierusalemit, afër pesë-mbë-dhetë stadie.

¹⁹ Edhe shumë vetë prei ludeish kishin' ardhunë te Martha e te Maria, për me i ngushulluem për të vëllan' e atyneve.

²⁰ Martha pra kur ndëgjoi se po vien Iesui, i duel përpara, edhe Maria ndejti ndë shtëpi.

²¹ Martha pra i tha Iesuit: Zot, ndë kishie qenunë këtu, em vëlla s'kishte për me vdekunë.

²² Por edhe tashti e dij, se sa t'i lypish Perëndisë, Perëndia ka me t'i dhanë.

²³ Iesui i thot' asai: Yt vëlla ka me u ngjallunë.

²⁴ Martha i thotë: E dij se ka me u ngjallunë mbë të ngjallëmen' e së mbrapmesë ditë.

²⁵ Iesui i tha asai: Unë jam e ngjallëmeja edhe jeta; ai qi më beson, edhe ndë vdektë, ka me rruem.

²⁶ Edhe gjithë-kush qi rron edhe më beson, s'ka me vdekunë për gjithë jetënë. A beson këte?

²⁷ I thotë: Po, Zot, unë kam besuem, se ti je Krishti, i Bir' i Perëndisë, qi ke ardhunë ndë botët.

²⁸ Edhe si tha këto, vote e thërriti pshefas Marinë të motërën' e vet, e i tha: Mieshtri ashtë këtu, edhe po të thërret.

²⁹ Ajo kur ndëgjoi, çohetë shpeit, e vien tek ai,

³⁰ (Iesui edhe s'kishte ardhunë ndë krye-katund, por ishte nd'ate vend qi i duel përpara Martha).

³¹ ludeitë pra qi ishinë bashkë me ate ndë shtëpi tue ngushulluem ate, kur panë Marinë se u ngrit shpeit edhe duel, i votnë mbrapa asai, tue thanë, se po vete ndë vorr, për me qjam' atie.

³² Maria pra si erdhi aty ku ishte lesui, edhe pa ate, i ra ndër kambë, tue i thanë: Zot, ndë ishie këtu, vëllai s'do të më kishte vdekunë.

³³ lesui pra kur pa ate tue qjamë, edhe ata ludeitë qi kishin' ardhunë bashkë me ate tue qjamë, shamtini ndë shpirt, e u përzie,

³⁴ edhe tha: Ku e keni vumë? I thonë: Zot, eja e shif.

³⁵ lesui derdhi lot.

³⁶ ludeitë pra thoshinë: Shif sa e pasëka dashunë!

³⁷ Por disa prei asish thanë: Nukë mundei kyi qi çeli syt' e të vërbëtit, me bamë qi të mos vdiste edhe kyi?

³⁸ lesui pra për-së-ri tue shamtimë ndër vetëhe vien ndë vorr. Edhe ishte *nji* shpellë, edhe mbi ate *ishie* vumë *nji* gur.

³⁹ lesui thotë: Ngreni gurinë. Maria e motëra të vdekunit i thotë: Zot, qelbetë tashti, sepse ashtë katër ditsh.

⁴⁰ lesui i thotë: Nukë të thashë, se ndë besofsh, ke me pamë laftin' e Perëndisë?

⁴¹ Ngritnë pra gurinë, atie ku ishte vum' i vdekuni. Edhe lesui ngriti sytë përpietë, e tha: Atë, ta falem ndersë, se më ndëgjove.

⁴² Edhe un' e dishiem se përherë më ndëgjjon, por *këte* e thashë për *këte* popullinë qi rri këtu rreth, qi të besojnë, se ti më dërgove.

⁴³ - Edhe si tha këto, bërtiti me za të math: Lazar, eja jashtë.

⁴⁴ Edhe i vdekuni duel, lidhunë kambët' e duertë me pëlhura, edhe faqeja e ati mpështiehtë me rizë. lesui u thot' atyne: Sgjiithnia, edhe linia me votunë.

⁴⁵ Shumë *vetë* pra prei ludeish qi kishinë' ardhunë te Maria, edhe panë sa bani lesui, i besuenë.

⁴⁶ Por disa prei asish shkuenë te Fariseit, edhe u than' atyne sa bani lesui.

⁴⁷ Krye-priftënitë pra edhe Fariseitë përmblohnë bashkë-ndejtie, edhe thoshinë: Qish *të* bajmë? Se kyi nieri ban shumë mërekullia.

⁴⁸ Ndë lanshim ate kështu, të gjithë kanë me i besuem, edhe kanë me ardhunë Romanët', e kanë me prishun' edhe vendinë t'anë edhe kombinë.

⁴⁹ Edhe *nji* prei asish, Kaiafa, qi ishte Krye-prift i ati viti, u tha atyne: Ju nukë dini asgja,

⁵⁰ as nukë mendoheni, se ashtë mirë për ne me vdekunë *nji* nieri për popullinë, edhe të mos hupi gjithë kombi.

⁵¹ - Edhe *këte* nuk' e tha prei vetiut, por, tue qenunë Krye-prift i ati viti, profetizoi se lesui kishte për me vdekunë për kombinë;

⁵² edhe jo për kombinë vetëmë, por qi të mbëledhi mbë *nji* edhe dielmt' e Perëndisë qi ishinë shpërdamë.

⁵³ Çë mb'ate ditë pra banë këshille, për me e vramë.

⁵⁴ Përandai lesui nuk' ecëte ma mballa-faqe ndëpër ludeit; por shkoi prej andej ndë *nji* vend ngjat shkretinësë, ndë *nji* qytet qi thohet' Efraim, edhe atie shkonte kohënë bashkë me dishepujt' e vet.

⁵⁵ Edhe ishte ngjat pashka e ludevët, edhe shumë *vetë* prei *ati* vendi hypnë ndë lerusalem para pashkësë, qi të qirojinë vetëvetëhenë.

⁵⁶ Kërkojshinë pra lesunë, edhe i thoshinë njiani tietrit tue ndenjunë ndë tempull: Qish u duketë juve? Se s'ka me ardhunë për festënë?

⁵⁷ Edhe Krye-priftënit' e Fariseitë kishinë porositunë, ndë e marrtë vesh kushi se ku ashtë, t'api za qi ta zanë.

KAPTINA XII.

¹ Iesui pra, gjashtë ditt para pashkësë, erdhi ndë Bethani, atie ku ishte Lazari qi pat vdekunë, të cillin' e ngjalli prei së vdekunish.

² Edhe i banë darkë atie; edhe Martha shërbente; edhe Lazari ishte nji prei asish qi rrijshinë ndë mësallë bashkë me ate.

³ Atëherë Maria muer nji litrë voj eret prei nardi të papërziem, shumë të shtreitë, edhe leu kambët' e Iesuit, edhe mpëshiu kambët' e ati me flokët' e veta, edhe shtëpia u mbush me erën' e vojit.

⁴ Nji pra prei të dy-mbë-dhetë dishepujvet ati, ludë Iskarioti, *i biri* Simonit, ai qi kishte me e trathtuem, thotë:

⁵ Përse të mos shitei kyi voj eret tre qind dinarë, e të nepei ndëpër të vobeq?

⁶ Edhe tha këte, jo se kishte gaile ai për të vobeqit, por sepse ishte viedhës, edhe kishte kuletën' e astërvet, edhe mbante qish viheshinë *nd'ate*.

⁷ Iesui pra tha: Len-e, se e rueiti për ditën' e së vorruemesë s'eme.

⁸ Sepse të vobeqit' i keni përherë bashkë me vetëhe; por mue nukë më keni përherë.

⁹ Shumë gjindëje pra prei ludeish muer vesht se asht' atie, edhe erthnë jo për lesunë vetëmë, por qi të shofin' edhe Lazarinë, të cillin' e ngjalli prei së vdekunish.

¹⁰ Por krye-priftënitë banë këshille për me vram' edhe Lazarinë, ¹¹ sepse shumë vetë prei ludeish shkojshinë për ate, edhe i besojshinë Iesuit.

¹² Ndë nesëret shumë gjindëje qi kishin' ardhunë për festënë, kur ndëgjuenë se vien Iesui ndë Ierusalem,

¹³ muernë dega hurmash, edhe i duelnë përpara me e pritunë, edhe thërritshinë: Hosanna, i bekuem *asht'* ai qi vien mb'emënë të Zotit, Mbëreti i Israelit.

¹⁴ Edhe Iesui gjeti *nji* polisht, edhe ndejti mbi ate; sikurse ashtë shkruem:

¹⁵ "Mos ki frikë bij' e Sionit, qe Mbëreti yt te vien ndenjunë mbi polisht gomareje".

¹⁶ Edhe dishepujtë nuk' i muernë vesht këto përpara herësë, por kur u lavdue Iesui, atëherë u ranë ndë mend atyne, se këto ishinë shkruem për ate, edhe këto i ban' ati.

¹⁷ Gjindëja pra qi ishte bashkë me ate deshmonte, se thirri Lazarinë prei vorrit, edhe e ngjalli prei së vdekunish.

¹⁸ Përandai edhe gjindëja i duel përpara, sepse ndëgjoji se ai kishte bamë këte mërekulli.

¹⁹ Fariseitë pra thanë njiani tietrit: Veni ore se nukë bani gja të mirë ju? Qe bota te shkoj mbrapa ati.

²⁰ Edhe ishinë disa Grekë ndërmiet atyneve qi kishinë hypunë për me adhruem për festënë.

²¹ Këta pra erthnë te Filippi *qi ishte* prei Bethsaidasë Galilesë, edhe i luteshinë, tue thanë: Zot, duemë me pamë Iesunë.

²² Filippi vien e i thot' Andreut, edhe për-së-ri Andreu edhe Filippi i thonë Iesuit.

²³ Edhe Iesui u përgjeq atyne, tue thanë: Erdhi ora për me u lavduem i Bir' i nierit.

²⁴ Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve - Ndë mos raftë koqeja e ngrunit ndë dhet e të vdesi, mbet vetëmë, por ndë vdektë, bije shumë pemë.

²⁵ Ai qi do jetën' e vet ka me e vdierrë; edhe ai qi ka mëni jetën' e vet ndë këte botë, ka me e rueitunë për jetën' e pasosëme.

²⁶ Ndë më shërbëftë kushi, le të më marri mbrapa; edhe ku të jemi unë, atie ka me qenun' edhe shërbëtori em; edhe ndë më shërbëftë kushi, Ati ka me e nderuem.

²⁷ Tashti shpirti em ashtë përziem; edhe qish të thom? Atë, shpëto-më prei kësai orësë, por përandai erdha mbë këte orë.

²⁸ Atë, lavdo emëninë tand. Erdhi pra *nji za* prei qiellit. Edhe e lavdova, edhe prap kam me e lavduem.

²⁹ Gjindëja pra, qi kishte ndenjün' edhe ndëgjoji *zaninë*, thoshte, se u ba bumbullimë; të tierë thoshinë, se i foli engjull.

³⁰ Iesui u përgjeq e tha: Ai za nuk' u ba për mue, por për ju.

³¹ Tashti ashtë gjyq' i kësai bote, tashti urdhënari i kësai bote ka me u hedhunë jashtë.

³² Edhe unë, ndë u ngritsha prei dheut, kam me tërhequnë të gjitha mbas vetëvetëhesë.

³³ - (Edhe thoshte këte, tue diftuem me çë farë vdeke kishte me vdekunë.)

³⁴ Gjindëja iu përgjeq: Na kemi ndëgjuem prei ligjësë, se Krishti mbet për gjithë jetënë. Si thue pra ti, se i Bir' i nieriu duhetë me u ngritunë? Cilli ashtë ky i bir' i nieriu?

³⁵ Iesui pra u tha atyne: Edhe pak kohë drita ashtë bashkë me ju. Ecëni qysh sa të keni dritënë, por mos me u zanë juve errësina, sepse ai qi ecën nd'errësinët nukë di se ku vete.

³⁶ Qysh sa të keni dritënë, i besoni dritësë, qi të baheni të bijt' e dritësë. - Këto foli Iesui, edhe iku, e u mpëshef prei atyneve.

³⁷ Por ndonëse ai bani kaqi mërekullia përpara atyneve, nuk' i besuenë,

³⁸ për me u mbushunë fjala e profetit Isaisë qi tha: "Zot, cilli i besoi predikimit t'anë? Edhe mbë cillin u sbulue krahi i Zotit?"

³⁹ Përandai nukë mundeshimë me besuem, nukë beson mue, për së-ri tha Isaia:

⁴⁰ "Verboi syt e atyneve, edhe ashpëroi zemërën' e atyneve, qi të mos shofinë me syt, edhe të mos marrinë vesht me zemrënë, edhe të mos këthehenë qi t'i shëndosh".

⁴¹ Këto tha Isaia, kur pa laftin' e ati, edhe foli për ate.

⁴² Por shumë vetë edhe prei të parësh i besuenë, por prei *frikësë* Farisevet nukë rrëfejshinë, qi të mos bahenë jashtë synagogësë,

⁴³ sepse deshnë laftin' e nierëzëvet ma tepërë se laftin' e Perëndisë.

⁴⁴ Edhe Iesui bërtiti e tha: Ai qi më beson, nukë beson mue, por ati qi më dërgoi.

⁴⁵ Edhe ai qi ve ore mue, ve ore ate qi më dërgoi.

⁴⁶ Unë kam ardhunë dritë te bota, qi të mos mbesi nd'errësinë gjithë-kush të më besojë.

⁴⁷ Edhe ndë ndëgjoftë kushi fjalët' e mia, edhe të mos besojë, unë nuk' e gjukoj, sepse nuk' erdha me gjukuem botënë, por me shpëtue botënë.

⁴⁸ Ai qi më heth poshtë, edhe nukë pret fjalët' e mia, ka se kush ta gjukojë: fjala qi fola, ajo ka me e gjukuem ndë të mbrapmenë ditë.

⁴⁹ Sepse unë nukë fola prei vetiut; por Ati qi më dërgoi, ai më la porosi, qish të thom, e qish të flas.

⁵⁰ Edhe e dij se porosia e ati ashtë jet' e pasosëme; unë pra sa flas, sikurse më ka thanë Ati, kështu flas.

KAPTINA XIII.

¹ Edhe përpara festësë pashkësë, Iesui tue ditunë se i erdhi ora, për me sdrypunë prei kësai bote tek Ati, sepse i deshi të vetëtë *qi ishinë* te bota, qysh së mbrapmi i deshi.

² Edhe si u ba darka (edhe dialli tashti i kishte vumë ndë zemërët ludë Iskariotit, të birit Simonit, qi ta trathtojë),

³ Iesui tue ditunë se Ati ia ka dhanë ndër duer të gjitha, edhe se duel prei Perëndisë, edhe vete te Perëndia,

⁴ çohetë prei darkësë, edhe svesh petkatë, edhe muer *nji* rizë, e mpështolli vetëhenë;

⁵ mbandai ve ujë ndë legjen, edhe filloi me u lamë kambëtë dishepujvet, edhe me ua pshimë me atë rizënë qi ishte mpështuellë.

⁶ Vien pra te Simon Pietri, edhe ai i thotë: Zot, ti më lan kambëtë?

⁷ Iesui u përgjeq e i tha: Ate qi baj unë, ti nuk' e di tashti, por ke me e ngjoftunë mbandai.

⁸ Pietri i thotë: S'ke me lamë kambët' e mia për gjithë jetënë. Iesui i u përgjeq: Ndë mos të lafsha, s'ke piesë me mue.

⁹ Simon Pietri i thotë: Zot, jo kambët' e mia vetëmë, por edhe duertë, edhe kryetë.

¹⁰ Iesui i thotë: Ai qi ashtë lamë s'ka nevojë veç me lamë kambëtë, sepse ashtë gjithë i qirutë, por jo të gjithë.

¹¹ - Sepse e dinte ate qi kishte me e trathtuem; përandai tha: Nukë jeni të gjithë të qirutë.

¹² Mbassi u lau atyne pra kambëtë, edhe muer petkat' e veta, ndejti për-së-ri, e u tha atyne: E dini se qish u bana juve?

¹³ Ju më thërritni Mieshtër edhe Zot; edhe mirë thoni, sepse jam.

¹⁴ Ndë u lava kambëtë pra unë Zoti edhe Mieshtri, edhe ju keni detyrë me i lamë kambëtë njiani tietri.

¹⁵ Sepse u lashë juve shëmbëlltyrë qi të bani edhe ju sikurse u bana unë juve.

¹⁶ Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve, se nuk' ashtë shërbëtori ma i math se i zoti vet; as i dërguem i ma i math se ai qi e ka dërguem.

¹⁷ Ndë ditshi këto, jeni të lumunë ndë i bafshi.

¹⁸ Nukë thom *këto* për të gjithë ju; un' i diq cillëtë kam sgjedhunë, por qi të mbushetë shkronja - "Ai qi ha bukë bashkë me mue, ngriti shqelmin' e vet kundrë meje."

¹⁹ Çë tashti po u thom juve këte para se të bahetë, qi të besoni kur të bahetë se unë jam.

²⁰ Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve: Ai qi të presi ate qi të dërgoj *unë*, ka pritunë mue; edhe ai qi të më presi, ka pritun' ate qi më dërgoi.

²¹ Iesui mbassi tha këto, iu përzie shpirti, edhe deshmoi, e tha: Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve, se *nji* prei jush ka me më trathtuem.

²² Dishepujtë pra shikojshinë njiani tietrinë, tue u habitunë për cillinë thotë.

²³ Edhe *nji* prei dishepujvet ati ishte mpështetunë ndë gjit të Iesuit, të cillinë Iesui e donte.

²⁴ Simon Pietri pra i ban me shenjë, qi ta pyesi cilli ashtë *ai* qi thotë për ate?

²⁵ Edhe ai ra ndë krahanuer të Iesuit, e i thotë: Zot, cilli *ashtë ai*?

²⁶ Iesui përgjjetë: Ai ashtë, qi unë kur të ngjey bukënë kam me i dhanë. Edhe ngjeu bukën' e ia dha ludë Iskariotit, të *bir* Simonit.

²⁷ Edhe mbas bukësë, atëherë Satanai hyni mb'ate. Iesui pra i thotë: Qish ke për me bamë, ban-e shepit.

²⁸ Edhe askushi prei atyneve qi ishinë ndenjünë ndë mësallë nuk' e muer veshtë këte *fjalë*, për se i tha.

²⁹ Sepse disa kujtojshinë, se Iesui i thotë: Blij qish na duhenë për festënë; a me dhanë ndonji gja send ndër të vobeq, sepse luda kishte kuletën' e astërvet.

³⁰ Ai pra, si muer bukënë, duel jashtë përnjherë; edhe ishte natë.

³¹ Si duel pra, Iesui thotë: Tashti u lavdue i Bir' i nieriu, edhe Perëndia u lavdue nd'ate.

³² Ndë u lavdue Perëndia nd'ate, edhe Perëndia ka me e lavduem ndë vetëvetëhenë, edhe përnjihërë ka me e lavduem.

³³ Dielmthit' e *mi*, edhe pak jam bashkë me ju. Do të më kërkoni; edhe sikurse u thashë ludevët, se atie ku vete unë, ju nukë mundeni me ardhunë, po u thom tashti edhe juve.

³⁴ U la juve *nji* porosi të re: Të doni njiani tietrinë; sikurse un' u desha juve, edhe ju të doni njiani tietrinë.

³⁵ Prei kësai kanë me u ngjofunë juve të gjithë, se jeni dishepujt' e mi, ndë paçi dashuni njiani mbë tietrinë.

³⁶ Simon Pietri i thotë: Zot, ku vete? Iesui i u përgjeq: Atie ku vete *unë*, *ti* nukë mundesh tashti me më marrë mbrapa; por mbasandai ke me më marrë mbrapa.

³⁷ Pietri i thotë: Zot, përse nukë mundem tashti me të marrë mbrapa? Kam me vumë jetënë t'eme për ty.

³⁸ Iesui i u përgjeq: Ke me vumë jetënë tande për mue? Për të vërtet, për të vërtet po të thom: - S'ka me kënduem gjeli, qysh sa të më mohojsh tri herë.

KAPTINA XIV.

¹ Le të mos përzihetë zemra juei: besoni Perëndisë, besoni edhe mue.

² Ndë shtëpit të t'im et janë shumë të ndenjünë; edhe ndë mos *ishinë*, kishiem me u thanë juve: Vete me u bamë juve gati vend.

³ Edhe si të vete e t'u baj juve gati vend, vij për-së-ri, edhe kam me u marrë juve për-anë vetëvetëhesë, qi të jeni edhe ju atie ku jam unë.

⁴ Edhe atie ku vete unë e dini, edhe udhën' e dini.

⁵ Thomai i thotë: Zot, nukë dimë se ku vete; edhe si mundemi me ditun' udhënë?

⁶ Iesui u thotë: Unë jam udha, edhe e vërteta, edhe jeta; askushi s'vien tek Ati, veç prei anësë s'eme.

⁷ Ndë kishitë ngjofunë mue, do të kishitë ngjofun' edhe t'em-Atë; edhe çë tashti e ngjifni, edhe e keni pamë.

⁸ Filippi i thotë: Zot, diftona Atinë, edhe na mbaston.

⁹ Iesui i thotë: Kaqi kohë jam bashkë me ju, edhe s'më ke ngjofunë, Filipp? Ai qi ka pamë mue, ka pamë Atinë; e qysh thue ti - Diftona Atinë?

¹⁰ Nukë beson se unë *jam* tek Ati, edhe Ati ashtë tek unë? Fjalatë qi u flas unë juve, nuk' i flas prei vetiut, por Ati qi mbet tek unë, ai ban punëtë.

¹¹ Më besoni se unë *jam* tek Ati, edhe Ati ashtë tek unë, por ndë mos, më besoni për ato punët.

¹² Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve: Ai qi beson mue, ka me bam edhe ai ato punëtë qi baj unë; edhe ka me bamë ma të mëdha se këto; sepse unë vete tek Ati.

¹³ Edhe qish të lypni mb'emënit t'em, kam me e bamë, për me u lavduem Ati te Biri.

¹⁴ Ndë lypshi gja mb'emënit t'em, unë kam me e bamë.

¹⁵ Ndë më doni, rueni porosiat' e mia.

¹⁶ Edhe unë kam me iu lutun' Atit, edhe ka me u dhanë juve *nji* tietër Ngushullimtar, qi të mbesi bashkë me ju për gjithë jetënë,

¹⁷ Shpirtin' e së vërtetësë, të cillinë bota s'mundetë me e marrë, sepse nuk' e shef, as nuk' e ngjef, por ju e ngjifni; sepse mbet për-anë jush, edhe ka me qenunë ndër ju.

¹⁸ S'kam me u lanë juve të vorfënë: vij te ju.

¹⁹ Edhe *nji* pikë *herë*, edhe bota nukë me shef ma; por ju më shifni, sepse unë rroj, edhe ju keni me rruem.

²⁰ Nd'atë ditë ju keni me e ngjofunë, se unë *jam* tek em-Atë, edhe ju tek unë, edhe unë te ju.

²¹ Ai qi ka porosiat' e mia, edhe i ruen, kyi asht' ai qi më do; edhe ai qi më do, ka me u dashunë prei t'im et, edhe unë kam me e dashunë, edhe kam me diftuem vetëvetëhenë tek ai.

²² Iuda i thotë (jo Iskarioti): Zot, qish u ba qi ke me diftuem vetëvetëhenë te na, edhe jo te bota?

²³ Iesui u përgjeq e i tha: Ndë më dashtë kushi, ka me rueitunë fjalënë t'eme, edhe em Atë ka me e dashunë, edhe kemi me ardhunë tek ai, edhe kemi me bamë të ndenjunë tek ai.

²⁴ Ai qi nukë më do, nukë ruen fjalët' e mia; edhe ajo fjala qi ndëgjoni, nuk' asht' emeja, por e Atit qi më dërgoi.

²⁵ Këto u fola juve, sa gjindem bashkë me ju.

²⁶ Por Ngushullimtari, Shpirti Shenjt, të cillinë ka me e dërguem Ati mb'emënit t'em, ai ka me e mësuem juve të gjitha, edhe ka me u prumë juve ndër mend gjithë sa u kam thanë juve.

²⁷ Po u la juve paqtim, po u ap juve paqtiminë t'em, jo sikurse e nep bota, ua nap unë juve. Zemëra juei le të mos përzihetë, as mos frikohetë.

²⁸ Ndëgjuetë se un' u thashë juve: Vete, edhe vij te ju; ndë më dojshitë, kishitë me u gëzuem se u thashë juve: Vete tek Ati, sepse em At' ashtë ma i math se unë.

²⁹ Edhe u thashë juve tashti, para se të bahetë, qi të besoni kur të bahetë.

³⁰ Nukë do të flas ma shumë bashkë me ju, sepse po vien urdhënari i kësai bote, edhe s'ka me bamë asgja me mue.

³¹ Por qi ta ngjofi bota, se due Atinë, edhe sikurse më porositi Ati, kështu baj. Çohi, le të vemi prei këndyi.

KAPTINA XV.

¹ Unë jam veshti i vërtetë, edhe em At' ashtë bulku.

² Çdo hardhi qi të mos bierë pemë tek unë, e këput; edhe çdo qi bije pemë, e qiron qi të bierë ma tepërë pemë.

³ Tashti ju jeni të qirutë, për ate fjalë qi u kam folë juve.

⁴ Mbetni tek unë, edhe unë te ju. Sikurse hardhia s'mundetë me prumë pemë prei vetiut, ndë mos mbettë ndë veshtë, kështu as ju, ndë mos mbetshi tek unë.

⁵ Unë jam veshti, ju *jeni* hardhiatë: ai qi mbet tek unë, edhe unë tek ai, kyi bije shumë pemë, sepse pa mue s'mundetë me bamë asgja.

⁶ Ndë mos mbettë kushi tek unë, hidhetë jashtë porsi hardhia, edhe thahetë; mbasandai i mbëledhin' e i hedhinë ndë ziarm, edhe digjenë.

⁷ Ndë mbetshi tek unë, edhe fjalët' e mia ndë mbetshinë te ju, do të lypni qish të doni, edhe do t'u bahetë juve.

⁸ Em atë lavdohetë ndë këte, qi të bini shumë pemë; edhe *kështu* do të jeni dishepujt' e mi.

⁹ Sikurse më deshi Ati, edhe un' u desha juve: mbetni ndë dashunit t'eme.

¹⁰ Ndë rueitshi porosiat' e mia, keni me mbetunë ndë dashunit t'eme; sikurse unë rueita porosiat' e t'im-et, edhe mbes ndë dashunit t'ati.

¹¹ U fola juve këto, qi të mbessi gëzimi em mbë' ju, edhe gëzimi juei të jetë plot.

¹² Këjo ashtë porosia eme, të doni njiani tietrinë, sikurse u desha juve.

¹³ Askushi s'ka ma të madhe dashuni se këte, qi të vejë kushi jetën' e vet për miqt e vet.

¹⁴ Ju jeni miqt e mi, ndë bafshi gjithë sa u porosis juve.

¹⁵ Nuk' u thom juve ma shërbëtorë, sepse shërbëtori nukë di se qish ban i zoti, por u thashë juve miq, sepse u diftova juve gjithë sa ndëgjoja prei t'im et.

¹⁶ Ju nukë më keni sgjedhunë, por un' u kam sgjedhunë juve; edhe urdhënova juve, qi të shkoni e të bani pemë, edhe pema juei të mbesi, qi t'u api juve, qish t'i lypni Atit mb'emënit t'em.

¹⁷ Këto u porosis juve, të doni njiani tietrinë.

¹⁸ Ndë u marrtë mëni bota, dinia se ka marrë mëni mue ma përpara jush.

¹⁹ Ndë jeni prei botësë, bota do të donte të vetinë, por sepse nukë jeni prei botësë, por un' u sgjodha juve prei botësë, përandai bota u ka mëni juve.

²⁰ Kujtoni fjalënë qi u thash' unë juve: Nuk' ashtë shërbëtori ma i math se i zoti. Ndë ndoqnë mue, kanë me ndiekun edhe juve; ndë rueitnë fjalënë t'eme, kanë me rueitun' edhe tuejënë.

²¹ Por gjithë këto kanë me ua bamë juve për emninë t'em, sepse nukë din' ate qi më dërgoi.

²² Ndë mos kishiem ardhun' e të mos u kishiem folun' atyne, nuk do të kishinë faj, por tashti nukë kanë shkak për fajin' e vet.

²³ Ai qi ka mëni mue, ka mëni edhe t'em Atë.

²⁴ Ndë mos kishiem bamë ndër ata ato punëtë qi s'i ka bam' as ndonji tietër, nuk do të kishinë faj, por tashti edhe panë, edhe muernë mëni edhe mue, edhe t'em Atë.

²⁵ Por këjo u ba, qi të mbushetë fjala qi ashtë shkruem ndë ligjët t'atyne - "Se më muernë mëni pa shkak".

²⁶ Por kur të vijë Ngushullimtari, të cillinë kam me e dërguem unë juve prei Atit, Shpirti i së vërtetësë, i cilli del prei Atit, ai ka me deshmuem për mue.

²⁷ Por edhe ju deshmoni, sepse çë përpara herësë jeni bashkë me mue.

KAPTINA XVI.

¹ U fola juve këto, qi të mos shkandalizoheni.

² Kanë me u bamë juve jashtë synagogësë, por vien *nji* orë, qi kushdo t'u vراسi juve, me iu dukunë se bije lutëje te Perëndia.

³ Edhe kanë me u bamë juve këto, sepse s'ngjofnë Atinë, as mue.

⁴ Por u fola juve këto, qi t'i kujtoni, kur të vijë ora, se un' u thashë juve. Edhe nuk' u thashë juve këto çë përpara herësë, sepse ishiem bashkë me ju.

⁵ Por tashti vete tek ai qi më dërgoi, edhe as ndonji prei jush nukë më pyet: Ku vete?

⁶ Por sepse u fola juve këto, idhënimi mbushi zemrënë tuei.

⁷ Por unë po u thom juve të vërtetënë, se ashtë mirë për ju me ikun' unë, sepse ndë mos iksha, Ngushullimtari s'ka me ardhunë te ju; por mbassi të vete, kam me e dërguem te ju.

⁸ Edhe ai kur të vijë, ka me qirtuem botënë për faj, edhe për dreitëni, edhe për gjyq:

⁹ për faj, sepse nukë më besojnë;

¹⁰ edhe për dreitëni, sepse vete tek em Atë, edhe nukë më shifni ma;

¹¹ edhe për gjyq, sepse urdhënari i kësai botës' u gjukue.

¹² Edhe kam shumë me u thanë juve, por tashti nukë mundeni me i bartunë.

¹³ Por kur të vijë ai, Shpirti i së vërtetësë, ka me u tërhekun udhënë juve mbë gjithë të vërtetënë, sepse s'ka me folunë prei vetiut, por ka me folunë sa të ndëgjojë; edhe ka me u diftuem juve ato punëra qi do të vijnë.

¹⁴ Ai ka me më lavduem, sepse ka me marrë prei s'emesë, edhe ka me u diftuem juve.

¹⁵ Gjithë sa ka Ati, janë të miatë, përandai thashë, se ka me marrë prei s'emesë, edhe ka me u diftuem juve.

¹⁶ Edhe pak, edhe nukë më shifni; edhe prap edhe pak, edhe keni me më pamë, sepse unë po vete tek ai.

¹⁷ Atëherë *disa* prei dishepujsh ati i thanë njiani tietrit: Qish ashtë këjo qi na thotë - Edhe pak, edhe nukë më shifni; edhe prap edhe pak, edhe keni me më pamë? Edhe, se: - Unë vete tek Ati?

¹⁸ Thoshinë pra: Qish ashtë këjo qi thotë - Këjo edhe pak? Nukë dimë qish flet.

¹⁹ Iesui pra muer vesht se dojshinë me e pyetunë, edhe u tha atyne: Për këte haheni njiani me tietrinë, se thashë - Edhe pak, edhe nukë më shifni; edhe prap edhe pak, edhe keni me më pamë?

²⁰ Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve, se ju keni me qjamë, e keni me bamë vaje, por bota ka me u gëzuem; edhe ju keni me u idhënuem, por idhënimi juei ka me u bamë për gëzim.

²¹ Grueja kur piell, ka idhënim, se i erdhi ora; por si të pielli foshnjenë, s'kujton ma shtrëngiminë, për gëziminë se leu nji nieri ndë botët.

²² Edhe ju pra tashti keni idhënim, por për-së-ri kam me u pamë juve, edhe zemëra juei ka me u gëzuem, edhe askushi nukë ngre gëziminë tuei prei jush.

²³ Edhe nd'ate ditë s'keni me lypun' asgja prei mejet. Për të vërtet, për të vërtet po u thom juve, se sa t'i lypni Atit mb'emënit t'em, ka me u dhanë juve.

²⁴ Qysh tashti nukë lypet asgja mb'emënit t'em; lypni, edhe keni me marrë, qi të jetë plot gëzimi juei.

²⁵ U fola juve këto me të përgjaituna, por vien *nji* orë, qi atëherë s'kam me u folunë juve ma me të përgjaituna, por kam me u diftuem juve mballa-faqe për Atinë.

²⁶ Nd'atë ditë keni me lypunë mb'emënit t'em; edhe nuk' u thom juve, se unë kam me iu lutun' Atit për ju,

²⁷ se ai Ati u do juve, sepse ju më patët dashunë, edhe patët besuem se unë dola prei Perëndisë.

²⁸ Dola prei Atit, edhe erdha te bota; prap la botënë, edhe vete tek Ati.

²⁹ Dishepujt' e ati i thonë: Qe tashti te flet mballa-faqe, edhe nukë thue as ndonji të përgjaitëme.

³⁰ Tashti e ngjoftëm se i di të gjitha, edhe s'ke nevojë me të pyetunë kushi, përandai besojmë se dole prei Perëndisë.

³¹ Iesui u përgjeq atyne: Tashti besoni?

³² Qe te vien *nji* orë, edhe tashti ka ardhunë, qi të shpërndaheni gjithë-se-cilli mbë të vetat, edhe të më lini vetëmë, por s'jam vetëmë, sepse Ati ashtë bashkë me mue.

³³ U fola juve këto qi të keni paqtim mbë mue. Keni me pasunë shtrëngim ndë botët, por kini zemërë; un' e kam mundunë botënë.

KAPTINA XVII.

¹ Këto foli Iesui, mbasandai çoi syt' e vet ndë qiellit, e tha: Atë, erdhi ora; lavdo t'yt Bir, për me të lavduem edhe yt Bir:

² sikurse i dhe pushtet mbi çdo mish, për me u dhanë jetën' e pasosëme gjith' atyneve qi ia ke dhanë.

³ Edhe ajo ashtë jeta e pasosëme, qi të ngjofinë tyi të vetëminë Perëndi, edhe Iesu-Krishtinë qi dërgove.

⁴ Unë të lavdova mbi dhet; ate punënë qi më dhe me bamë e mbarova.

⁵ Edhe tashti më lavdo ti, o Atë, afër tejet, me ate laftinë qi pata për-anë tejet, para se të bahej bota.

⁶ Emninë tand ua diftova atyne nierëzevet qi më dhe prei botësë: të tutë ishinë, edhe m'i dhe; edhe rueitnë fjalënë tande.

⁷ Tashti e ngjofnë se gjithë sa më ke dhanë janë prei tejet.

⁸ Sepse ato fjalëtë qi më dhe, ua dhash' atyneve; edhe ata i muernë, edhe e ngjofnë me të vërtet, se dola prei tejet, edhe besuenë se ti më dërgove.

⁹ Unë lutem për ata; nukë lutem për botënë por për ata qi më dhe; sepse janë të tutë.

¹⁰ Edhe gjithë të miatë janë të tuatë, edhe të tuatë *janë* të miatë, edhe u lavdeshë nd'ato.

¹¹ Edhe nukë jam ma te bota, por këta janë te bota, edhe unë po vij te ti. Shenjti Atë, rueli mb'emënit tand ata qi më dhe, qi të jeni nji, porsi na.

¹² Kur ishiem bashkë me ata te bota, un' i ruejshiem mb'emënit tand; ata qi më dhe i rueita, edhe askushi prei atyneve s'hupi, veç i biri së hupëmesë për me u mbushunë shkronja.

¹³ Edhe tashti po vij te ti; edhe flas këto te bota, qi të kenë gëziminë t'em plot ndër vetëvetëhenë.

¹⁴ Un' u dhash atyne fjalënë tande; edhe bota i muer mëni, sepse nukë janë prei botësë, porsi unë nukë jam prei botësë.

¹⁵ Nukë të lutem me i ngritunë prei botësë, por me i rueitunë prei së keqit.

¹⁶ Nukë janë prei botësë, sikurse unë nukë jam prei botësë.

¹⁷ Shenjtëno ata ndë të vërtetënë tande; fjala jote asht' e vërteta.

¹⁸ Sikurse dërgove mue te bota, edhe unë dërgova ata te bota.

¹⁹ Edhe unë shenjtënoj vetëvetëhenë për ata, qi të jen' edhe ata të shenjtënuem ndë të vërtetënë.

²⁰ Edhe nukë të lutem veç për këta, por edhe për ata qi kanë me më besuem me anë të fjalës' atyne,

²¹ qi të gjithë të jeni nji; sikurse ti, o Atë, *je* tek unë, edhe unë te ti, edhe ata të jenë nji te na, qi të besojë bota se ti më dërgove.

²² Edhe un' u dhash' atyne ate laftinë qi më dhe; qi të jenë nji, sikurse na jemi nji;

²³ unë tek ata, edhe ti tek unë, qi të jenë të kullutë mbë nji; edhe bota ta ngjofi, se ti më dërgove, edhe deshe ata, sikurse deshe mue.

²⁴ Atë, due te jenë bashkë me mue atie ku jam unë, edhe ata *qi* më dhe; qi të ven' ore ate laftinë t'em, qi më ke dhanë, sepse më deshe para se të ngrifej bota.

²⁵ At' i dreitë, bota nukë të ngjofti, por unë të ngjofta, edhe këta të ngjofnë se ti më dërgove.

²⁶ Edhe u diftova atyne emninë tand, edhe kam me e diftuem, qi të jetë tek ata ajo dashunia *me* të cillënë më deshe, edhe unë tek ata.

KAPTINA XVIII.

¹ Ilesui mbassi tha këto, duel bashkë me dishepujt' e vet përtej purroit Kedronvet, atie ku ishte *nji* kopësht, nd'ate hyni ai edhe dishepujt' e ati.

² Edhe e dinte vendin' edhe luda, ai qi e trathtoi, sepse Ilesui shumë herë u mbëlloth atie bashkë me dishepujt' e vet.

³ I luda pra, mbassi muer tufën' e ushtëtorëvet, edhe shërbëtorë prei Krye-priftënavet e prei Farisevet, vien atie me fënerë e *me* pishtarë e *me* armë.

⁴ Ilesui pra, tue ditunë gjithë qish do të vijshinë mbi ate, duel, e u tha atyne: Cillinë kërkoni?

⁵ Iu përgjeqnë: Ilesu Nazoreasinë. Ilesui u thot' atyne: Unë jam. Edhe bashkë me ata rrinte edhe luda, ai qi e trathtoi.

⁶ Kur u tha atyne pra, se: Unë jam, u tërhoqnë mbrapa, edhe ranë për dhe.

⁷ Prap pra i pyeti: Cillinë kërkoni? Edhe ata thanë: Ilesu Nazoreasinë.

⁸ Ilesui u përgjeq: U thashë juve se unë jam; ndë më kërkoni pra, leni këta me votunë,

⁹ për me u mbushunë fjala qi tha, se - Prei atyneve qi më dhe, nukë hupa askend.

¹⁰ Atëherë Simon Pietri kishte *nji* thikë, edhe e tërhoq' e i ra shërbëtorit Krye-priftit, edhe i preu veshin' e diathtë. Edhe shërbëtori e kishte emninë Malh.

¹¹ Iesui pra i tha Pietrit: Ve thikënë tande ndë millt; ate potirinë qi më dha Ati, të mos e pij?

¹² Tufa e ushtëtorëvet pra edhe kapidani edhe shërbëtorët' e ludevet zunë lesunë, edhe e lithnë,

¹³ edhe e shpunë ma para tek Anna; sepse ishte i vieherri Kaiafësë, i cilli ishte Krye-prifti i ati viti.

¹⁴ Edhe Kaiafa ishte ai qi mësoi ludeitë, se ashtë mirë me hupunë nji nieri për popullinë.

¹⁵ Edhe Simon Pietri merrte mbrapa lesunë, edhe dishepulli tietër; edhe ai dishepulli ishte i ngjofunë te Krye-prifti, edhe hyni bashkë me lesunë ndë oborr të Krye-priftit.

¹⁶ Por Pietri rrinte jashtë për-anë derësë. Duel pra ai dishepulli tietër, qi ishte i ngjofunë te Krye-prifti, edhe i tha portaresë, edhe shtiu përmbrenda Pietrinë.

¹⁷ Atëherë shërbëtoreja portare i thotë Pietrit: Mos je edhe ti prei dishepujvet këti nieriut? Ai thotë: Nukë jam.

¹⁸ Edhe punëtorët' e shërbëtorëtë kishinë bamë ziarrm, e po rriushinë; sepse ishte ftofëtë, edhe po ngrofeshinë; edhe bashkë me ata ishte Pietri tue ndenjünë, e tue u ngrofunë.

¹⁹ Krye-prifti pra pyeti lesunë për dishepujt' e ati, edhe për mësimin' e ati.

²⁰ Iesui i u përgjeq: Unë fola mballa-faqe te bota; unë mësova përherë ndë synagogë, edhe ndë tempull, atie ku mblidhenë përherë ludeitë; edhe pshefas nukë fola asgja.

²¹ Qish më pyet? Pyet ata qi më kanë ndëgjuem, qish u fola atyne; qe këta të dinë se qish thash' unë.

²² Edhe ai kur tha këto, nji prei shërbëtorësh qi ishte ndenjünë ngjat i ra nji shuplakë Iesuit, tue thanë: Kështu i përgjegje Krye-priftit?

²³ Iesui i u përgjeq: Ndë fola keq, deshmo për të keqenë, por ndë qoftë se mirë, përse më rref?

²⁴ Edhe Anna e dërgoi lidhunë te Kaiafa Krye-prifti.

²⁵ Edhe Simon Pietri ishte tue ndenjünë, e tue u ngrofunë. I thanë pra: Mos je edhe ti prei dishepujvet ati? Ai e mohoi, e tha: Nukë jam.

²⁶ Nji prei shërbëtorëvet Krye-priftit, qi ishte fisi i ati qi i preu veshinë Pietri thotë: Nukë të pash' unë ndë kopësht bashkë me ate?

²⁷ Pietri pra e mohoi për-së-ri; edhe përnjiherë gjeli këndoi.

²⁸ Bijenë pra lesunë prei Kaiafësë ndë vend të gjukatësë; edhe ishte mëngjes; edhe ata nukë hynë ndë vend të gjukatësë, qi të mos ndyhenë; por të hanë pashkënë.

²⁹ Pilati pra duel tek ata, edhe tha: Çfarë të përfoluni bini kundrë këtij nieriut?

³⁰ U përgjeqnë e i thanë: Kyi ndë mos ishte keq-bamës, nukë do ta kishim dhanë tyi ndë duer.

³¹ Pilati pra u tha atyneve: Merrnia ju, edhe gjukonia mbas ligjësë tuei. ludeitë pra i thanë: S'asht' e udhësë me vramë na askend,

³² për me u mbushunë fjala e Iesuit, qi tha, tue shënuem me çfarë vdeke kishte me vdekunë.

³³ Pilati pra hyni prap ndë vend të gjukatësë, edhe thërriti lesunë, e i tha: Ti je Mbëreti i ludevet?

³⁴ Iesui iu përgjeq: Prei vetiut thue këte ti, apor të tierë të thanë për mue?

³⁵ Pilati u përgjeq: Mos jam lude unë? Kombi yt, edhe Krye-priftënitë të dhanë ndë duer tek unë; qish ke bamë?

³⁶ Iesui u përgjehq: Mbëretënia eme nuk ashtë prei kësai bote; mbëretënia eme ndër ishte prei kësai bote shërbëtorët' e mi kishinë me u munduem, qi të mos ipem ndër duer te ludevet, por tashti mbëretënia eme nuk' ashtë prei këndyj.

³⁷ Pilati pra i tha: Mbëret je ti pra? Iesui u pergjehq: Ti po thue, se unë jam mbëret. Unë përandai leva, edhe përandai erdha te bota, qi të deshmoj për të vërtetënë. Kushdo qi ashtë prei së vërtetësë, ndëgjon zaninë t'em.

³⁸ Pilati i thotë: Qish asht' e vërteta? Edhe si tha këte, duel prap te ludeit, edhe u thot' atyneve: Unë nukë gjej as ndonji faj tek ai,

³⁹ por ashtë zakon mbë ju, qi t'u lishoj juve nji për pashkë; doni pra t'u lishoj juve Mbëretin' e ludevet?

⁴⁰ Atëherë të gjithë gërthitnë prap, tue thanë: Mos këte, por Barabbanë. - Edhe Barabbai ishte kursar.

KAPTINA XIX.

¹ Atëherë pra Pilati muer lesunë, edhe e rrafi ndër fallake.

² Edhe ushtëtorëtë gërshetuenë *nji* kunorë prei ferrash, e ia vunë mbi krye t'ati, edhe e veshnë me *nji* petk të kuq,

³ edhe thoshinë: Falemi, Mbëreti i ludevet! Edhe i bijshinë me shuplaka.

⁴ Pilati pra duel prap jashtë, edhe u thot atyneve: Qe te po u bije juve ate jashtë, qi ta dini se nukë gjej as ndonji faj tek ai.

⁵ Iesui pra duel jashtë, veshunë *me* kunorën' e ferrësë, edhe *me* petkun' e kuq. Edhe Pilati u thot' atyne: Shif nieriu!

⁶ Kur pan' ate Krye-priftënit' edhe shërbëtorëtë, gërthitnë tue thanë: Kryqëzoje, kryqëzoje. Pilati u thot' atyne: Merrnia ju, edhe kryqëzonia, sepse unë nukë gjej faj tek ai.

⁷ ludeit' iu përgjehqnë: Na kemi ligjë, edhe mbas ligjësë t'onë ai duhetë me vdekunë, sepse bani vetëvetëhenë të Birin' e Perëndisë.

⁸ Atëherë Pilati kur ndëgjoji këte fjalë, ma tepër' u frikue,

⁹ edhe hyni prap ndër vend të gjukatësë, edhe i thotë Iesuit: Prei kah je ti? Por Iesui nuk' i dha të përgjegjunë.

¹⁰ Pilati pra i thotë: Nukë më flet mue? Nukë di *ti* se *unë* kam pushtet me të kryqëzuem, edhe kam pushtet me të lishuem?

¹¹ Iesui u përgjehq: Nukë ke as ndonji pushtet mbi mue, ndër mos t'u kishte dhanë prei së nalti; përandai ai qi më dha ndër duer të tua, ka ma tepërë faj.

¹² Çë mb'atëherë Pilati kërkonte me e lishuem, por ludeitë thërritshinë, tue thanë: Ndë lishofsh këte, nukë je miku i Kaisarit; kushdo qi ban vetëvetëhenë mbëret, flet kundrë Kaisarit.

¹³ Pilati pra kur ndëgjoji këte fjalë, nxuer jashtë Iesunë, edhe ndejti mbi tribunal, mbë nji vend qi thohetë Gur-shtruem, edhe Hebraisht Gabbatha.

¹⁴ Edhe ishte e prendeja pashkësë, edhe afër gjashtë ora; edhe u thotë ludevet: Qe mbëreti juei!

¹⁵ Por ata gërthitnë: Ngreje, ngreje, kryqëzoje. Pilati u thot' atyne: Mbëretinë tuei të kryqëzoj? Krye-priftënit' u përgjehqnë: S'kemi *tietër* mbëret veç Kaisarit.

¹⁶ Atëherë pra ua dha atyne ndër duer, për me u kryqëzuem. Edhe *ata* muernë lesunë, edhe e shpjinë.

¹⁷ Edhe tue bartunë kryqin' e vet, duel ku thohetë Vend i kresë, qi thohetë Hebraisht Golgotha,

¹⁸ atie ku kryqëzuen' ate, edhe dy të tierë bashkë me ate, andej e këndej, edhe Iesunë ndër miedis.

¹⁹ Pilati shkroi edhe nji titullë, edhe e vuni mbi kryqt. Edhe ishte shkruem: IESU NAZOREASI MBËRETI I IUDEVET.

²⁰ Edhe këte titull' e kënduenë shumë *vetë* prei ludevet, sepse ishte ngjat qytetit vendi ku u kryqëzue Iesui, edhe ishte shkruem Hebraisht, Greqisht, Romanisht.

²¹ Krye-priftënit' e ludevet pra i thoshinë Pilatit: Mos shkrueti Mbëreti i ludevet; por se ai tha: Jam mbëret i ludevet.

²² Pilati u përgjeq, ate qi shkrova, e shkrova.

²³ Ushtëtorëtë pra mbassi kryqëzuenë lesunë, muernë petkat, e ati, edhe i banë katër piesa, për gjithë-se-cillinë ushtëtuer nji piesë; edhe gunënë; edhe guna ishte e pa-qepëme, endunë gjithë prei së nalti *qysh poshtë*.

²⁴ Thanë pra ndërmiet atyne: Le të mos e shqërrimë, por të shtiemë shortë për ate, kuit t'i bierë, për me u mbushunë shkronja qi thotë: "Danë petkat' e mia ndërmiet atyne, edhe shtinë shortë mbë petkunë t'em". Ushtëtorëtë pra banë këto.

²⁵ Edhe ndaj kryqin' e Iesuit kishinë ndenjun' e ama, edhe e motëra s'amësë, Maria *grueja* e Klopait, edhe Maria Magdalena.

²⁶ Iesui pra kur pa t'amën' edhe ate dishepullinë qi donte tue ndenjunë për-anë, i thotë s'amësë vet: Grue, qe yt bir!

²⁷ Mbasandai i thotë dishepullit: Qe jot amë! Edhe ai dishepulli çë mb'ate orë e muer ndë shtëpi të vet.

²⁸ Mbas kësay Iesui tue ditunë, se tashti u mbaruenë të gjitha, qi të mbarohetë shkronja, thotë: Kam et.

²⁹ Edhe ishte *atie* nji anë plot me uthullë; edhe ata mbushnë *nji* shpuzë me uthullë, edhe e vunë mbi *nji* hyssop, e ia prunë ngjat ndë gojë.

³⁰ Iesui pra kur muer uthullënë, tha: U mbarue; edhe uli kryetë, e dha frymënë.

³¹ Iudeitë pra, qi të mos mbesinë trupënatë ndë kryqt për të shëtunë, sepse ishte e prende, (sepse ajo dit' e shëtunë ishte e madhe), iu lutnë Pilatit qi t'u dërrmohenë *kërsit' e kambëvet*, edhe të ngrihen' *andyj*.

³² Erthnë pra ushtëtorëtë, edhe dërrmuenë kërsit' e të parit, edhe të tretit qi ishte kryqëzue bashkë me ate.

³³ Por kur erthnë te Iesui, edhe e panë se tashti kishte vdekunë, nuk' i dërrmuenë kërsitë,

³⁴ por nji prei ushtëtorësh i shpoi brininë me shtizë, edhe përnjihërë i duel gjak edhe ujë.

³⁵ Edhe ai qi pa deshmoi, edhe deshmia e ati asht' e vërtetë, edhe ai e di se thotë të vërtetënë, qi të besoni ju.

³⁶ Sepse këto u banë për me u mbushunë shkronja: "Eshtënë s'ka me iu thymë".

³⁷ Edhe prap tietër shkronjë thotë: "Kanë me vum' ore mb'ate qi shpuenë".

³⁸ Edhe mbasandai Iosefi qi ishte prei Arimathesë (i cilli ishte dishepull i Iesuit, por i mbëshefëtë për frikën' e ludevet), iu lut Pilatit për me ngritunë korpin' e Iesuit, edhe Pilati e la. Erdhi pra, edhe ngriti korpin' e Iesuit.

³⁹ Erdhi edhe Nikodemi (ai qi pat ardhunë përpara te Iesui natënë), edhe pruni të përziem myrre e alloje, afër nji qind litra.

⁴⁰ Muernë pra korpin' e Iesuit, edhe e mpështuellnë me pëlhura bashkë me erënat, sikurse e kanë zakon ludeitë me vorruem.

⁴¹ Edhe nd'ate vend qi u kryqëzue ishte *nji* kopshtë; edhe ndë kopshtë *nji* vorr i ri, qi s'ishte vumë ma nd'ate askushi.

⁴² Atie pra e vunë lesunë për të prenden' e ludevet; sepse ishte ngjat vorri.

KAPTINA XX

¹ Edhe të parënë *ditën'* e javësë vien Maria Magdalena te vorri ndë mëngjes, tue qenunë por errëtë, edhe shef gurinë ngritunë prei vorrit.

² Ecën pra, edhe vien te Simon Pietri, edhe tek ai dishepulli tietër qi donte Iesui. Edhe u thot' atyne: Ngritnë Zotinë prei vorrit, edhe nukë dimë se ku e kanë vumë.

³ Duel pra Pietri edhe dishepulli tietër, edhe vijshinë te vorri.

⁴ Edhe të dy bashkë ecinë me vrap; edhe ai dishepulli tietër nxitoi përpara ma shpeit se Pietri, edhe erdhi ma përpara ndë vorrt,

⁵ edhe si u kurrus shëf pëlhuratë ku ishinë; por nukë hyni mbrenda.

⁶ Vien pra Simon Pietri tue marrë mbrapa ate, edhe hyni ndë vorrt, edhe ve ore pëlhuratë ku ishinë,

⁷ edhe riza qi ishte mbi krye t'ati nuk' u gjind bashkë me pëlhurat, por ishte mpështuellë veç mbë nji vend.

⁸ Atëherë pra hyni edhe ai dishepulli tietër qi erdhi ma përpara ndë vorrt, edhe pa, edhe besoi,

⁹ sepse edhe s'merrshinë vesht shkronjëne, se ai duhetë me u ngjallunë prei së vdekunish.

¹⁰ Dishepujtë pra votnë prap ndë shtëpiat e veta.

¹¹ Por Maria rrinte për-anë vorrit tue qjamë përjashta; edhe kur po qjante u kurrus ndë vorrt,

¹² edhe ve ore dy enguj me *petka* të bardha tue ndenjunë njiani prei kresë, e tietri prei kambëvet, atie ku qe korpi i lesuit.

¹³ Edhe ata i thon' asai: Grue, përse qjan? U thot' atyne: Sepse ngritnë Zotinë t'em, edhe nukë dij se ku e kanë vumë.

¹⁴ Edhe si tha këto, u këthye mbrapa, edhe ve ore lesunë tue ndenjunë, edhe nuk' e dinte se ashtë lesui.

¹⁵ Iesui i thot' asai: Grue, përse qjan? Cillinë kërkon? Por ajo kujtoi se ashtë kopështari, e i thotë: Zot, ndë e ngrite ti, më thuei ku e ke vumë, edhe unë kam me e ngritunë.

¹⁶ Iesui i thot' asai: Mari. Ajo këthehet' e i thotë: Rabbuni! - qi do me thanë: Mieshtër.

¹⁷ Iesui i thot' asai: Mos më prek, sepse edhe s'kam hypunë tek em Atë, por shko te vëllazënit' e mi, edhe u thuei atyne - Po hypi tek Ati em, edhe Ati juei, edhe te Perëndia em, edhe Perëndia juei.

¹⁸ Vien Maria Magdalena e u nep za dishepujvet, se pa Zotinë, edhe se i tha asai këto *fjalë*.

¹⁹ Nd'atë ditë pra ndë mbramiet, qi ishte e para *dit'* e javësë, edhe dyert' ishinë mbyllunë, atie ku ishinë mbëledhunë dishepujtë prei frikësë ludevet, erdhi Iesui edhe ndenji ndë miedis, edhe u thot' atyne: Paqtim mbë ju.

²⁰ Edhe si tha këte, u diftoi atyne duert' edhe brinin' e vet. U gëzuenë pra dishepujtë, kur panë Zotinë.

²¹ Edhe Iesui u tha atyne prap: Paqtim mbë ju; sikurse më dërgoi Ati, edhe un' u dërgoj juve.

²² Edhe si tha këte, fryni, edhe u thot' atyne: Merrni Shpirtinë Shenjt:

²³ kuive t'u falni fajetë, u kanë falun' atyne; edhe kuive t'ua mbani, u kanë mbaitun' atyne.

²⁴ Por Thomai, nji prei të dymbëdhetëvet, qi thohei Binjok, nuk' ishte bashkë me ate, kur erdhi Iesui.

²⁵ Dishepujt' e tierë pra i thoshinë: Kemi pamë Zotinë. Por ai u tha atyne: Ndë mos pafsha shenjin' e goshdëvet ndër duer t'ati, edhe të ve gishtinë t'em ndë shenjët të goshtëvet, edhe të ve dorënë t'eme ndë brit t'ati, s'kam me besuem.

²⁶ Edhe mbas tetë diç prap ishinë mbrenda dishepujt' e ati, edhe Thomai bashkë me ata; vien Iesui, ndonëse dyert' ishinë mbyllunë, edhe ndenji ndë miedis, edhe tha: Paqtim mbë ju.

²⁷ Mbasandai i thotë Thomait: Bier gishtinë tand këtu, edhe shiko duert' e mia; edhe bier dorënë tande, edhe vene mbë brit t'em; edhe mos u ban i pabesë, por besnik.

²⁸ Edhe Thomai u përgjeq e i tha: Zoti em, edhe Perëndia em.

²⁹ Iesui i thotë: Sepse më pe, Thoma, besove; lum ata qi nukë panë, edhe besuenë.

³⁰ Edhe shumë mërekullia të tiera bani Iesui përpara dishepujvet vet, të cillatë nukë janë shkruem ndë këtë libër,

³¹ por këto u shkruenë, qi të besoni, se Iesui ashtë Krishti, i Bir' i Perëndisë; edhe si të besoni, të keni jetë mb'emënit t'ati.

KAPTINA XXI.

¹ Mbaskëndai Iesui diftoi vetëvetëhenë prap dishepujvet mbë det të Tiberiadësë; edhe e diftoi kështu:

² Ishinë bashkë Simon Pietri, edhe Thomai qi thohei Binjok, edhe Nathanaeli qi *ishite* prei Kanasë Galilesë, edhe të *bijt'* e Zebedeut, edhe dy të tierë prei dishepujvet ati.

³ Simon Pietri u thot' atyne: Vete me gjueitunë për peshk. I thonë: Vim' edhe ne bashkë me ty. Duelnë edhe hypnë përnjiherë ndë lundrët; edhe ate natë nukë zunë asgja.

⁴ Por tashti si u ba mëngjesie, Iesui ndenji ndë buzë të detit, por dishepujtë nuk' e ngjofnë se ashtë Iesui.

⁵ Iesui pra u thot' atyne: Dielmthit' e *mi*, mos keni ndonji bylmet *për me ngranë?* Iu përgjeqnë: Jo.

⁶ Edhe ai u tha atyne: Hidhni rrietënë mb'anë të diathtë të lundrësë, edhe keni me gjetunë. E hothnë pra, edhe s'muftnë ma me e tërhekunë prei shumice të peshqvet.

⁷ Ai dishepulli pra, qi donte Iesui, i thotë Pietrit: Ashtë Zoti. Edhe Simoni kur ndëgjoji se ashtë Zoti, u mpështuell me petkunë (sepse ishte lakuriq), edhe hodhi vetëvetëhenë ndë det.

⁸ Edhe dishepujt' e tierë erthnë me lundrëzënë (sepse nuk' ishinë lark tokësë, por afër dy qind kutë), tue tërhekunë rrietën' e peshqvet.

⁹ Si sdrypnë pra mbë tokët, shofinë ku ishte ndezunë *nji* ziarrm, edhe vumë mbi ate peshq edhe bukë.

¹⁰ Iesuii thot' atyne: Bini prei atyne peshqvet qi zutë tashti.

¹¹ Simon Pietri hypi, edhe tërhoqi rrietënë mbi tokë plot me peshq të mëdhej, nji qind e pesë-dhet' e tre; edhe ndonëse ishinë kaqi, nuk' u shqye rrieta.

¹² Iesui u thot atyne: Ejani me ngranë drekë. Por as ndonji prei dishepujvet nukë kuxonte me e pyetunë: Cilli je ti? Sepse e dijshinë se ashtë Zoti.

¹³ Vien pra Iesui, edhe merr bukënë, e ua nep, edhe peshkunë por kështu.

¹⁴ Këjo asht' e treta herë qi u diftue tashti Iesui mbë dishepujt' e vet, mbassi u ngjall prei së vdekunish.

¹⁵ Mbassi hangrën drekë pra, Iesui i thotë Simon Pietrit: Simon *i bir'* i Ionait, a më do ma tepërë se këta? I thotë: Po, Zot; ti e di se të due. I thotë: Kullot qingjat' e mi.

¹⁶ I thotë prap për së dyti: Simon *i bir'* i Ionait, a më do? I thotë: Po, Zot; ti e di se të due. I thotë: Bahu bariu i dhenvet mia.

¹⁷ I thotë për së treti: Simon *i bir'* i Ionait, a më do? U idhënie Pietri, se i tha për së treti - A më do? Edhe i tha: Zot, ti di të gjitha; ti e ngjef se të due. Iesui i thotë: Kullot dhent' e mia.

¹⁸ Me të vërtet, me të vërtet po të thom: Kur ishie *ti* ma i ri, ngjishie vetëvetëhenë, edhe ecëje ku doje, por kur të plakesh, ke me shtrimë duert' e tua, edhe tietër *kushi* ka me të ngjeshunë, edhe ka me të prum' atie ku nukë do.

¹⁹ Edhe tha këte, tue shënuem me çfarë vdeke kishte me lavduem Perëndinë. Edhe si tha këte, i thotë: Merrmë mbrapa.

²⁰ Edhe Pietriu këthye, e shef ate dishepullinë qi donte lesui tue i votunë mbrapa, i cilli i pat ran' edhe mbë krahanuer t'ati ndë darkët, e i tha: Zot, cilli asht' ai qi ka me të trathtuem?

²¹ Pietri kur pa këte, i thotë lesuit: Zot, por kyi qish *do*?

²² Iesui i thotë: Ndë daça me mbetun' ai qysh sa të vij, ti qish *ke*? Ti merrmë mbrapa.

²³ Duel pra këjo fjalë ndë vëllazënit, se ai dishepulli nukë vdes, por lesui nuk' i tha, se: Nukë vdes; por: Ndë daça me mbetun' ai qysh sa të vij, ti qish *ke*?

²⁴ Kyi asht' ai dishepulli qi deshmon për këto, edhe qi shkroi këto; edhe e dimë, se deshmia e ati asht' e vërtetë.

²⁵ Jan' edhe shumë të tiera, sa bani lesui, të cillatë ndë shkruheshinë nji për nji, kujtoj se as ajo bota nukë do të nxinte libratë qi kishinë me u shkruem. Amen.